

SIMBATA

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6021 | 8 PAGINI — 30 BANI | 28 SEPTEMBRIE 1968

ÎN PAGINILE 4-5:

PATRIOTISMUL — CONȘTIINȚA DE SINE A UNUI POPOR

ÎN PAGINA A 3-A
CHIMIA AZI
DIMENSIUNI ALE ȘTIINȚEI ROMĂNEȘTI

PROIECȚIILE CINCINALULUI

ORA DE FOC A VLĂHIȚEI

Călătorul care coboară la Vlăhița din autobuzul de Miercurea Ciuc are senzația ciudată că plutește printre nori. Mirajul are o explicație banală: stația autobuzului a fost aleasă, prin hazard, tocmai pe cel mai înalt punct al podului Vlăhiței — al cărei peisaj aerian ametește ochiul. Intri apoi pe jos în sat. Case cu porți sculptate în același lemn de brad care alături, multiplicat în pădure, trimit arome de cetină, cârpițe de fin, calmul clasic rural — iată, în continuare, impresiile culese de călătorul care, în fața noii hărți administrative a României, a luat act de faptul că Vlăhița a devenit oraș.

Și totuși, aici, în acest peisaj care aparent nu-ți spune nimic, se află una din cele mai "cachi" uzine de fier din țară, cu mașini vestite, specialiști în fabricarea fontei. Pe măsură ce parcurgi artera principală a așezării, uzina începe să se facă simțită. Trece camioane înșerate cu lăzi acoperite de inscripții ce indică destinația spre export a produselor uzinei. Treptat, casele încep să capete un aspect tot mai urban, pentru ca, deodată, să te trezești înconjurat de un oraș. Magazine moderne, cofetării, restaurant, atelier meșteșugărești, alimentară cu autoservire, cinematograful, blocuri elegante și suple. O plăcuță indicatoare așezată la marginea șoselei ne avertizează că intrăm în Vlăhița Nouă. De aici nu ai decât să-ți ridici puțin privirile, pentru a înțelegi dantelăria metalică a acoperișurilor clădirilor uzinei, turnurile furnalelor. În 1784, nu departe de actualele uzine de fier Vlăhița, la Bodvai, cineca a clădit un furnal. Semăna cu acele cuptoare sătești pentru ars care mai pot fi văzute și acum pe la munte și a căror pacitate de... 8 metri cubi. Minerul era luat din împrejurimi.

ATANASIE TOMA

(Continuare în pag. a VII-a)

• DIN INIȚIATIVA Comitetului județean Cluj al U.T.C., în municipiul Cluj a luat ființă primul ansamblu de estradă al tineretului. În urma unui concurs de selecție, s-a constituit colectivul de artiști ai ansamblului, compus din mai multe orchestre, soliști și dansatori. Zilele acestea, vor începe repetițiile pentru primul spectacol de estradă, care va avea loc la începutul lunii decembrie. (De la corespondentul nostru).

• A FOST PUSĂ SUB TENSIUNE la Brasov, înainte de termen, linia electrică de 110 KV, Tractorul—Bartolomeu. Se asigură astfel transportul energiei electrice necesare noilor obiective industriale intrate în funcțiune la Fabrica Colorom Codlea, Uzinele chimice Râșnov și Uzinele metalurgice Zărnești. De asemenea, s-a terminat construcția liniei electrice de 110 KV Brasov—Sf. Gheorghe—Tg. Secuiesc, care va alimenta cu energie fabricile de amidon, de confecții și de șruburi, aflate în prezent în construcție la Tg. Secuiesc, precum și satele din această parte a țării.

• LA VATRA DORNEI a căzut prima zăpadă. În stațiune s-au făcut pregătiri în vederea asigurării unor condiții bune de odihnă și tratament celor care vor veni aici în anotimpul friguros. Au fost construite două pavilioane. În 6 pavilioane cu 200 locuri s-a introdus încălzire centrală.

Noua școală dată în folosință în cartierul Drumul Taberei

• MINISTERUL CĂILOR FERATE anunță că de la 29 septembrie 1968, întregul trafic de călători și mărfuri din zona Porților de Fier se va desfășura pe noul traseu. Vechile gări Orșova, Vircișorova și Gura Văii își vor înceta activitatea, sarcinile lor urmind a fi preluate de stațiile noi C.F.R. construite în localitățile de pe acest traseu.

• ÎN JUDEȚUL NEAMȚ au început lucrările de însămânțare și plantare a unui soi deosebit de legume, care se culege toamna târziu și primăvara timpuriu. Ele se pot dezvolta și la temperaturi scăzute, păstrindu-și prospețimea până iarna, iar primăvara răsar foarte devreme. Concomitent, s-au însămânțat și plantat în solarii peste 2.500 mp cu diferite legume.

Pe Mișu Bratu, elev în clasa a XI-a — liceul din Călugăreni, l-am aflat, departe, în lanul cu porumb, proprietatea I.A.S.-ului Uzunu. Cerul se sprijinea pe umerii săi, mișcările sale erau ale unui țărăn autentic. Înaintarea sa în lan era conformă cu perseverența pe care Mișu Bratu o pune în tot ceea ce face.

Foto-text: ION CUCU

ALARMĂ ÎNTÎRZIATĂ ÎN LABIRINTUL „HOȚILOR CINSTIȚI“

Încercați a acredita cuiva ideea de vrăjitorie și efectul nu va întârzi: ilantitate. Disparițiile asculte am crezut, țineau de domeniul literaturii de ficțiune, or fi fost rodul unei fantezii în febră. Un grup de indivizi „cinstiți“ au fost să demonstreze însă veridicitatea disparițiilor misterioase și, paradoxal, au reușit cu tenacitate, cu calm, cu fantezie, cu siguranța patentului infailibil și avind la îndemână un câmp de lucru necontrolat. 34 de „vrăjitori“ au izbutit ceea ce tratatele de specialitate numesc *hojje perfectă*. Numai că oricât ar fi o hojje de perfectă se tocește, se banalizează și atunci devine ordinară, capătă „fisur“. După 155 de furturi, al 156-lea a „desconspirat“ trucul. Locul acțiunii: Magazia stației C.F.R. „16 Februarie“—București. Autorii: Diaconescu Petre, fost șef de tură, 17 furturi; Ionescu Gheorghe, fost magaziner — 43 furturi; Cristea Ion, fost magaziner — 34 furturi; Dogaru Nicolae — 18 furturi; Marin Marin — 17 furturi; Neca Emil, fost magaziner — 40 furturi; Ilie Constantin, fost magaziner — 29 furturi; Bucur Ion, încărcător — 47 furturi; Alexie Nicolae, încărcător, 45 furturi; Chița Ilie, zis și: „mină fină“ — 54 de furturi (record absolut!) plus restul „clevis“ conștiințioși „în-văceși“ totuși, cu cite șapte, opt, douăsprezece furturi la activ. Suma reținută provizoriu — 150.000 lei la care se adaugă prejudiciul cauzat avutului obștesc prin sustragerea unor „mărunțșuri“ ca: băuturi alcoolice, alimente, conserve, neputându-se calcula cantitățile sustrate și prejudiciul cauzat (?)

Durata vrăjitoriei: 1965—1967. „Circumstanțe“ încurajatoare: o magazie cu 27 de ieșiri și în-

VALERIU ARDELEAN
NICOLAE ADAM

(Continuare în pag. a V-a)

ÎNTILNIRE ÎNTRE GENERAȚII

Joi seara, în sala Teatrului de stat din Ploiești a avut loc o întâlnire între brigadierii de pe șantierul de muncă voluntar-patriotică de acum 20 de ani cu tinerii brigadieri ai anului 1968 care au activat pe carianta șantierului național DN 1 Ciampina—Comarnic și alte mari șantiere. Cu acest prilej, participanții au făcut un rodnic schimb de impresii asupra obiectivelor de muncă voluntar-patriotică la care au fost chemați să participe. În cuvântul său, secretarul Constantin Oană, prim-secretar al comitetului județean Prahova al U.T.C. a arătat că realizările brigadierilor muncii voluntar-patriotice din acest an sint egale cu economii de mii de milioane lei. Numeroși tineri din școli, uzine și de pe ogare, care în acest timp ajută la stringerea recoltelor din I.A.S.-uri, ori la lucrările de îmbunătățiri funciare, vor face ca valoarea realizărilor să treacă cu mult peste 40 de milioane lei până la sfârșitul anului.

I. TEHARIDE

caleidoscop

Citesc într-o revistă un lucru superb: cică 10% dintre deținutii închisorilor britanice ar fi refuzând grațierea și reîntrearea în viața civilă, motivind superba lehamite ce ține de antologia celui mai bun humor, care este și el, se știe, de esență britanică, astfel: „Să reîncepi să circuli cu autobuzul, să cauți loc în metrou, să faci coadă, să folosești telefonul e îngrozitor...“ Cele trei mese ceterite oferite de închisorile respective dau acestor deținuți resemnați un confort de învidiat, ei, acești infractori au găsit între zidurile pușcăriilor o liniște de învidiat, ce mai vrei, domnilor! Pușcăria noastră, căminul nostru! Dacă anorabila

CLIPSE DE MEDITAȚIE

EUGEN BARBU

Instituție insulară ar trebui să ofere și adăpostirea nevestelor, dar, mai știți, sint și misoginii printre hoji! confortul ar deveni supra-uman și firmele închisorilor ar putea purta alt nume. Informația conține în ea, mi se pare, un aspru rechizițiu și gestul celor ce refuză

libertatea ar trebui să-i facă să gindească mai profund pe sociologi. Trăim într-adevăr în cea mai bună lume din câte sint posibile? S-a ajuns pretutindeni la ceea înțelepciune la care ne-ar da dreptul progresul științelor și progresul mo-

ral? Realitățile multor țări pe care le-am cunoscut mi-au dovedit că răspunsul se cere a fi adesea negativ. Dar întimplarea relatată mă îndeamnă și la alte reflecții, mai puțin grave, vizind erori pe care ni le îngăduim și noi dintr-o inexplicabilă grabă. Robii ai televiziunii, ai radioului și-al frigiderului, alergând mereu după mărunte și insignifiante satisfacții, nu ne luzionăm oare într-o existență sărăcățică de o parte din cele mai bune lucruri? Mergem puțin la țară. Privim la o existență exotică și vitală. O să fiți conțraziși de orarii și

(Continuare în pag. a IV-a)

LAUDA ȘI PE-DEAPSA FAPTEI

A venit toamna, ne-am adunat pe la casele noastre, am eliberat drumurile, pentru o vreme, și drumurile ne-au eliberat pe noi. Plouă insistent de câteva zile, în odă au apărut penumbre și după întoarcerea de la muncă, ceișia care toarce lumină pe colțul mesei a descoperit teancuri de cărți pe care vacanța, cu toată detașarea ei zglobie, n-a reușit să le decoreze în întregime. Au rămas, dină-mi dau bine seama, mai ales acele scolare care prăvălcău cu deosebire lentile de vizitate dotate cu puternice focare de concentrare a atenției, folosirea integrală a mecanismelor memoriei, actul operant, incisiv al inteligenței. Cărțile care obligă la autoreflexie, la autocunoaștere, la elaborarea de programe personale privind demnitatea și ființa noastră între semeni, sint și ele printre acelea care cereau pentru lectură un timp mai așezat.

Iată, a venit acest timp, melancolia frunzei ne dă o altă vitalitate interioară. Întind mina spre raftul neatins încă și-mi răsar în urechi degete o carte care, la început, mă uimește că am cumpărat-o: „Codul penal“. Nu sint jurist și discuțiile purtate cu o vreme în urmă pe marginea faptelor sancționabile la bara unei drapății care este a noastră, a tuturor, mi se părușeră suficiente. Probabil că achițiția volumului a pornit din intenția de a avea adunat, între niște coperti, un material care nu mă interesa direct, dar pe care-l bănușiam util cunoașterii, informării. Apoi, termenul „penal“ nu mi-a făcut niciodată plăcere, reminiscență, probabil, a copilăriei care se revolta instinctiv împotriva zilei cind cete de oameni pleacă la „plasă“, la tribunal, să se judece. Cu tot respectul pe care-l port instituțiilor juridice și cu toată înțelegerea utilizării lor, omul care nu este în stare să se înțeleagă cu alt om de la inimă la inimă, omul care-l trăște pe altul prin tribunale — iată un lucru pe care nu l-am înțeles și nu-l voi înțelege niciodată. Simpla trecere, din obligație profesională sau din întimplare, prin holul Tribunalului Mare, unde ațitia înși moșăie ronțind în ei ferocă dorință de a intra în „sala de ședințe“ — mă neliniștește, ca om, pentru o săptămână. Cu ani în urmă am căcut într-o pădure

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN PAGINILE 6-7:

• A. B. C. cotidian
SPORT
• GÎNDURI ÎNAINTE DE MEXIC (scurte dialoguri cu 6 olimpici români)
• Piticii „Piticului“ între două duminici

DIN BLOC - NOTESUL CORESPONDENTILOR

TEATRUL POPULAR DIN RIMNICU-VILCEA IN INTIMPINAREA UNEI ANIVERSARI

Teatrul popular din Rimnicu-Vilcea, laureat al celui de al IV-lea Festival „I. L. Caragiale”, a trecut la repedite pe scena cu piesa lui A. Baranga „Opinia publică”...

CONCURSUL RAPSOZILOR POPULARI

Duminică s-a desfășurat în Călinești - Vilcea faza intercomunală a concursului rapsodilor populari din cadrul „Festivalului Strugurelor”...

VASILE RĂVESCU

SANTIER PLASTIC SATMAREAN

În viața culturală a orașului Satu Mare a avut loc, recent, evenimentul inaugurării unei noi instituții de artă: atelierului plastic...

DEBUT FURTUNOS AL STAGIUNII TEATRALE

O adevărată avalanșă de premieri teatrale se va hotărî săptămâna viitoare asupra Capitalei, printr-o serie de încercări optime sub-tilor de teatru...

PE ECRANE ÎN LUNA OCTOMBRIE

O lună cinematografică aflată pe „linia de mijloc”. Dintre cele ce am putea numi filme de prestigiu amintim o ecranizare după Tolstoi: ANA KARENINA...

REGIZORUL - UN ORGANIZATOR AL IDEILOR

Aflat, în cadrul unui schimb de experiență, la Teatrul Național din Iași, pentru a monta „Galileo Galilei” de B. Brecht...

LA ÎNCEPUT DE STAGIUNE

concepții după care regizorul este nu numai un creator, ci și un educador. Caracterul esențial al repertoriului actual al stagiunii din punct de vedere al tematicii este că fiecare piesă reprezintă un firbente alpe la umanitate...

RĂTUINEA REPERTORIULUI: SĂ CONVINGĂ

GH. LEAHU

Pină la 1 ianuarie 1969 vom avea trei spectacole în premieră. Primul este Pădurea spinuzărilor, dramaturgie după romanul lui Liviu Rebreanu...

Valoarea reală a unei inițiative este conferită de timp, de ecologie, de viabilitatea ei. Prezentând, în cele ce urmează, o astfel de acțiune - inițiată de Comitetul Județean Cluj al U.T.C., cu sprijinul comitetului județean pentru cultură și artă...

REMEMORĂRI UTILE

Popularizarea operelor clasice ale literaturii noastre în atenția comitetului județean U.T.C.

școli, în cluburi, au avut loc simpozionul și seri de poezie, organizate cu sprijinul direct al unor buni cunosători ai vieții și opere poeziei. Multe dintre aceste manifestări s-au bucurat de un succes deosebit...

operat, în același timp, delimitările critice necesare supunând unui riguros examen științific limitele concepției și activității poetului. Au urmat, cam în același timp, o seară de poezie și romane pe tema „Satul românesc în poezia lui Octavian Goga” (realizată, cu concursul cercu-

REGIZORUL - UN ORGANIZATOR AL IDEILOR

Aflat, în cadrul unui schimb de experiență, la Teatrul Național din Iași, pentru a monta „Galileo Galilei” de B. Brecht...

LA ÎNCEPUT DE STAGIUNE

concepții după care regizorul este nu numai un creator, ci și un educador. Caracterul esențial al repertoriului actual al stagiunii din punct de vedere al tematicii este că fiecare piesă reprezintă un firbente alpe la umanitate...

Zilele de azi și de mine vor marca momentul final al acestei acțiuni. Numeroase mașini cu excursioniști - din Cluj, Cimpia Turzii, Gherla, Dej, Huedin, Poeni, Călețele și din alte localități, precum și din județele Bihor și Sălaj - se vor îndrepta spre Casa memorială „Octavian Goga”...

REGIZORUL - UN ORGANIZATOR AL IDEILOR

Aflat, în cadrul unui schimb de experiență, la Teatrul Național din Iași, pentru a monta „Galileo Galilei” de B. Brecht...

LA ÎNCEPUT DE STAGIUNE

concepții după care regizorul este nu numai un creator, ci și un educador. Caracterul esențial al repertoriului actual al stagiunii din punct de vedere al tematicii este că fiecare piesă reprezintă un firbente alpe la umanitate...

Inchela cu o seară cultural-distractivă, organizată, la căminul cultural, de către forțele artistice locale, cu sprijinul tinerei orchestre clujene „Diamant”...

REGIZORUL - UN ORGANIZATOR AL IDEILOR

Aflat, în cadrul unui schimb de experiență, la Teatrul Național din Iași, pentru a monta „Galileo Galilei” de B. Brecht...

LA ÎNCEPUT DE STAGIUNE

concepții după care regizorul este nu numai un creator, ci și un educador. Caracterul esențial al repertoriului actual al stagiunii din punct de vedere al tematicii este că fiecare piesă reprezintă un firbente alpe la umanitate...

dească, să vină el, în timpul spectacolului, cu propriul său discernământ. Pentru că Brecht nu e un stil, ci o metodă creatoare de muncă artistică...

REGIZORUL - UN ORGANIZATOR AL IDEILOR

Aflat, în cadrul unui schimb de experiență, la Teatrul Național din Iași, pentru a monta „Galileo Galilei” de B. Brecht...

LA ÎNCEPUT DE STAGIUNE

concepții după care regizorul este nu numai un creator, ci și un educador. Caracterul esențial al repertoriului actual al stagiunii din punct de vedere al tematicii este că fiecare piesă reprezintă un firbente alpe la umanitate...

Panait Cerna - FLOARE DE GENUNE. Când considerau că este vorba de elemente de valoare, jurnaliști, prin Titu Maiorescu, acordau burse de studii pentru obținerea doctoratului în străinătate...

PANORAMIC CULTURAL

DEBUT FURTUNOS AL STAGIUNII TEATRALE

O adevărată avalanșă de premieri teatrale se va hotărî săptămâna viitoare asupra Capitalei, printr-o serie de încercări optime sub-tilor de teatru...

PE ECRANE ÎN LUNA OCTOMBRIE

O lună cinematografică aflată pe „linia de mijloc”. Dintre cele ce am putea numi filme de prestigiu amintim o ecranizare după Tolstoi: ANA KARENINA...

Pe TATIANA SAMOILOVA a făcut-o celebră filmul lui Kalatozov „Zbonă cocoril”. Cinefilii o mai întâlniseră într-un rol secundar în filmul ei de debut „Mexicanul”...

REGIZORUL - UN ORGANIZATOR AL IDEILOR

Aflat, în cadrul unui schimb de experiență, la Teatrul Național din Iași, pentru a monta „Galileo Galilei” de B. Brecht...

LA ÎNCEPUT DE STAGIUNE

concepții după care regizorul este nu numai un creator, ci și un educador. Caracterul esențial al repertoriului actual al stagiunii din punct de vedere al tematicii este că fiecare piesă reprezintă un firbente alpe la umanitate...

Panait Cerna - FLOARE DE GENUNE. Când considerau că este vorba de elemente de valoare, jurnaliști, prin Titu Maiorescu, acordau burse de studii pentru obținerea doctoratului în străinătate...

SEMNAL

Într-un mod de expresie propriu anilor de mijlocul celui al treilea veac. După el, cugetarea în poezia românească, lirică de substanță intelectuală va cunoaște o nouă fază...

TELEVIZIUNE

Table with TV program listings for Saturday, Sunday, and Monday, including show titles and times.

ITALIA LA ÎNCEPUT DE STAGIUNE

Publicăm în continuare răspunsurile directorilor de teatru la ancheta ziarului nostru privind perspectivele stagiunii 1968-1969. Reamintim întrebările - orientative - pe baza cărora se desfășoară ancheta:

RĂTUINEA REPERTORIULUI: SĂ CONVINGĂ

GH. LEAHU

Pină la 1 ianuarie 1969 vom avea trei spectacole în premieră. Primul este Pădurea spinuzărilor, dramaturgie după romanul lui Liviu Rebreanu...

ne repezi spre teribilism care se vrea cu orice preț inovator, ci de a totaliza adevărurile fundamentale ale diacroniei sufletului omeneș, și perlele și justificările lui cerește. Într-un cuvânt dorim să fim înțeleși, să avem forță de pătrundere în adâncurile sufletului omeneș.

FIECARE PIESĂ - UN APEL LA UMANITATE

MARIAN GRAȚIAN

Stagiunea acestui an o vom deschide cu premiera pe țară: Viața sus, imediat sub plafon, piesa lui Nelu Ionescu, vom continua apoi cu Cameristela (Jean Genet), Căprioară prăjită cu orice (Arnold Wesker), Don Juan (Molière), Inghinții morții (Irving Shaw)...

concepții după care regizorul este nu numai un creator, ci și un educador. Caracterul esențial al repertoriului actual al stagiunii din punct de vedere al tematicii este că fiecare piesă reprezintă un firbente alpe la umanitate...

FIECARE PIESĂ - UN APEL LA UMANITATE

MARIAN GRAȚIAN

Stagiunea acestui an o vom deschide cu premiera pe țară: Viața sus, imediat sub plafon, piesa lui Nelu Ionescu, vom continua apoi cu Cameristela (Jean Genet), Căprioară prăjită cu orice (Arnold Wesker), Don Juan (Molière), Inghinții morții (Irving Shaw)...

DIMENSIUNI ALE STIINTEI ROMANESTE

CHIMIA

Acad. EUGEN MACOVSKI

O „teorie celulară” a memoriei?

Una dintre problemele care constituie o preocupare constantă de cercetare a Institutului de biochimie din țara noastră este problema naturii materiei vii.

Biostructura, structura materiei vii, conform concepției noastre, deosebită de concepția moleculară care domină biologia actuală — diferă fundamental de orice structură pe care o poate forma materia nevie. Moleculele diferitelor componente se integrează în materia vie și devin componente ei, își modifică comportarea și prezintă însușiri noi, pe care nu le-au avut înainte.

Concepția biostructurii ne-a permis să elaborăm atât o nouă teorie a permeabilității celulare, cât și o teorie celulară a memoriei. Această teorie per-

mite explicarea mecanismului biochimic al diferitelor fenomene psihice ca apariția amintirilor, amneziilor, iluziilor, halucinațiilor etc., pe baza particularităților structurii materiei vii și a funcțiilor amnezice ale componentelor acestei materii. Totodată, aceste elemente teoretice duc la interpretarea acțiunii formacologice a unor substanțe psihotrope, sugerează unele posibilități de cercetare experimentală în domeniul biochimiei, fiziologiei și patologiei sistemului nervos central și permit aprofundarea concepției cu privire la funcțiile biologice ale diferitelor substanțe — componente ale materiei vii.

Noua concepție asupra biostructurii ne-a dat posibilitatea să precizăm relațiile dintre toxine și medicamente în interiorul organismelor vii, precum și relațiile dintre medicamente și enzime.

Cercetările fundamentale în domeniul teoriei biostructurii deschid, în ultimul timp, perspectiva unor noi aplicații practice în diferitele domenii ale biologiei, medicinei și agriculturii.

Prof. TUDOR D. IONESCU

Invenție brevetată în câteva țări și sursele ei

Impetuoză dezvoltare a tuturor ramurilor de producție materială, în clima revoluției științifico-tehnice contemporane, ridică o serie de probleme majore, complexe, care se cer soluționate în timp util și în condiții tehnico-economice corespunzătoare. În cadrul acestor preocupări, chimia contemporană a înscris recent o realizare tehnico-științifică românească care furnizează soluții optime pentru un complex de probleme privind atât deseurile de fabricație cât și apele reziduale — este vorba de valorificarea integrală a zgurilor metalurgice, invenție brevetată în multe țări ale lumii, ca Anglia, Suedia, Japonia, India etc.

Prin aplicarea acestui procedeu românesc, din imensele cantități de zguri metalurgice — nefolosite azi — care se acumulează an de an, se poate obține un gel de silice utilizabil ca material absorbant pentru uscarea gazelor, sau ca

material de schimb ionic pentru recuperarea metalelor din apele reziduale și decontaminarea apelor conținând izotopi radioactivi. Concomitent, se obține un produs seftin și foarte eficient pentru epurarea apelor industriale și reziduale.

Rezidurile de zguri metalurgice, cu deosebire cele de la metalurgia metalelor neferoase, îmbogățite în metale valoroase — cupru, zinc, plumb, argint, aur etc. — pot fi revalorizate în procesele metalurgice pentru recuperarea acestor metale. În perspectiva aplicării industriale a acestui procedeu, zgurile metalurgice, azi aproape fără valoare, devin materii prime foarte valoroase, contribuind la sporirea randamentelor de extracție a metalelor din minereurile respective — implicit, la reducerea prețului de cost — cu implicații pozitive de importanță primordială în domeniul epurării apelor.

Condiția tinereții și condițiile afirmării

Se vorbește tot mai mult, în prezent, despre importanța contribuției pe care tinerii cercetători pot și trebuie să o aducă la procesul de dezvoltare ascendentă a științei în țara noastră.

Ca o contribuție la aceste discuții, inaugurăm astăzi, în cadrul paginii noastre de știință, o rubrică nouă, „Tribuna tinerului cercetător”, dedicată tinerilor oameni de știință din țara noastră, eforturilor și succesorilor lor, problemelor care-i preocupă, proiectelor de viitor.

Interlocutor: dr. MIHAIL SERBAN șef de sector la Institutul de Biochimie al Academiei. Vă rugăm să ne vorbiți despre direcțiile de cercetare investigate în lucrările dvs. și ale colectivului pe care îl conduceți.

— Am abordat în aceste lucrări un domeniu de cercetare relativ nou în țara noastră, și anume cel al biochimiei comparate.

În cadrul Institutului de biochimie, cercetările noastre au fost consacrate caracterizării, sub raportul biochimic comparat, a proteinelor biologice active din creier și stabilirii corelațiilor dintre evoluția moleculară a acestora și evoluția filogenetică a vertebratelor.

Informații obținute prin facilitățile prezente unor căi de integrare și aprofundare a mecanismelor intime de funcționare a creierului, respectiv pot furniza date importante despre evoluția funcțională a sistemului nervos central la diferitele specii din scara biologică.

Am avut satisfacția să constatăm, cu prilejul schimbărilor de păreri prilejuite de diferite reuniuni științifice internaționale de specialitate la care am participat, că lucrările noastre sunt întâmpinate cu interes.

— Care ar fi, după părerea dvs., calitățile obligatorii ale unui tânăr cercetător?

— Cred că un astfel de tânăr trebuie să-și pună, de la început, în mod conștient, cu toată sinceritatea, cu toată răspunderea față de sine însuși, întrebarea: de ce m-am dedicat, sau vreau să mă dedic, muncii de cercetare științifică? În funcție de răspunsul pe care și-l va da (și repet: cu deplină maturitate și sinceritate) el va trebui să-și aleagă calea de urmat în viață.

Pe de altă parte, interveniți aici niște factori externi de cea mai mare însemnătate. Este necesar ca acești tineri cercetători înzestrați, cu vocație, să fie căutați cu răbdare și perseverență. Categoriile, criteriile „mediei celei mai mari” sau al disponibilității locurilor, ori al neajunsurilor ridicate de primăria unui tânăr într-un mare centru urban, când el s-a născut într-o altă regiune a țării nu constituie și nu trebuie să constituie un factor „orb”, exclusivist, care să holărească dacă unul sau altul din tinerii absolvenți ce se prezintă în fața comisiei de repartizare va lucra sau nu într-un institut de cercetări. În domeniul chimiei, de pildă, pot spune că există încă, din păcate, la noi, mari întârzieri și combinații industriale ale căror utilități și tehnologii complexe suferă adesea împotmoliri și defecțiuni; ele sînt lipsite de aportul cercetătorului, tocmai datorită acestui fel îngust, explicit mai sus, de a vedea lucrurile.

— Odăți ajuns în locul de muncă pe care și l-a dorit — și pentru care s-a pregătit în

TRIBUNA TINERULUI CERCETĂTOR

anii studenției — ce perspective are, după părerea dumneavoastră, tinerul cercetător pentru a se forma ca om de știință?

— Nu voi spune deloc o nouă teorie aminând că tinerul cercetător trebuie să se creze, în institutul sau în colectivul în care lucrează, un climat propice dezvoltării sale ca specialist, ca om de știință. Timp de un an, doi, el să fie ajutat, îndrumat, orientat în însușirea principiilor fundamentale ale muncii de cercetare, fără a aștepta sau a-i cere în mod insistent, în această perioadă de studiu, să realizeze sau să producă științific originalitate deosebită. Fără doar și poate ca el vor veni după această perioadă de ucenicie și vor fi cu atât mai eficiente, cu cât tinerul cercetător va fi ajutat să lucreze în condiții mai bune. Reîntorsându-mă la domeniul chimiei, știință prin excelență „tineră”, mobilă, cu cotidiane deschideri de orizonturi spre domeniul noi, nimic nu este mai util pentru cercetătorul începător — pus deodată în fața unor soliciții și chemări intense, multiple, din perspectiva diversă — decât această „reglare a respirației” care să permită abordarea temeinică și lucidă a sarcinilor care-i revin.

— O ultimă chestiune: cum vedeți dumneavoastră finalizarea acestui proces de formare a unui cercetător?

— Ceea ce este, după părerea mea, necesar — așa spune, de o mare și obiectivă necesitate — e faptul că, la sfârșitul anilor afectați independenței stagiaturii în cercetare, să existe o apreciere riguroasă și obiectivă a muncii tinerului cercetător. Concursurile de astea care, din păcate, în cercetarea științifică din domeniul chimiei, și nu numai aici, sînt încă de multe ori formale, lipsite de un caracter concludent și selectiv — trebuie să devină criterii hotărâtoare în aprecierea muncii cercetătorului. Această apreciere — care se cere a fi făcută cu maximum de responsabilitate și exigență — trebuie să dea un răspuns categoric la întrebarea: este tinerul respectiv apt pentru munca de cercetare — sau nu? În cazul în care răspunsul este negativ, el trebuie îndrumat spre alte domenii de activitate, unde și-a putea aduce contribuția în concordanță cu calitățile și posibilitățile sale. Această „operație” este, poate, unora, dureroasă, dar, repet, extrem de necesară. S-ar asigura astfel un proces riguros și continuu de purificare și de „înnobilare” a corpului de cercetător, astfel ca el să devină — așa cum de altfel o impun sarcinile lor de exploratori ai domeniilor încă neexplorate ale cunoașterii — adevărați oameni de știință, promotori ai noului.

Interviu realizat de PETRE JUNIE

Prof. dr. DAVID DAVIDESCU

membru corespondent al Academiei

Lingă izvoarele noii fertilități

Folosirea îngrășămintelor chimice în agricultură, pentru obținerea unei cantități sporite de produse, a ajuns să servească — deși numai orientativ — ca indicator al nivelului general de dezvoltare economică a unei țări. Bineînțeles, trebuie să se evite și supra-aprecierea în acest domeniu, dar de acțiunea complexă de fertilizare pe care o aduce utilizarea îngrășămintelor chimice și de creșterea eficienței produc-

ției agricole sînt convinși chiar și neșpecialiștii. În țara noastră, dezvoltarea acestui sector al chimizării agriculturii s-a făcut în mod intens, mai ales în ultimii 15 ani, o dată cu dezvoltarea întregii economii naționale. Astfel, de la un consum de 0,2 kg. îngrășămintă la hectar folosit în 1928 și 0,8 kg. la hectar în 1938, agricultura a consumat — în anul trecut — în medie 170 de kg. la hectar.

Pe linia sporirii calitative și cantitative a producției agricole, în cadrul Sectorului de agrochimie din Institutul de cercetări agronomice s-au făcut în ultimii ani studii privind influența îngrășămintelor asupra calităților recoltelor de grâu și porumb, constatându-se o creștere a proteinei sub influența îngrășămintelor care se îmbogățesc în ulei aminoacizi cu rol esențial în alimentație. De asemenea, în cadrul Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu”, la catedra de agrochimie, se fac cercetări cu privire la calitățile vinurilor sub influența îngrășămintelor și a altor factori de mediu din punctul de vedere al conținutului în microelemente.

Aceste cercetări, care urmăresc îndeaproape modificările calitative ale recoltelor de pe aceeași unitate de suprafață, permit obținerea unor cantități de produse agricole destinate industriei alimentare cu

cantități nutritive mult mai ridicate. Dacă socotim că procentul de proteine în grâu ar crește numai cu 1 la sută, la un hectar se va obține cu 20 de kg. proteină mai mult decât se obține în prezent. La suprafața cultivată din țara noastră, aceasta ar aduce o creștere de 60 000 de tone proteină anual. Or, se știe că un om consumă zilnic, în medie, 90 de grame de proteină totală, din care 30 pină la 40 de grame proteină animală și 50 pină la 60 de grame proteină vegetală.

Ce înseamnă acest lucru pentru industria alimentară și pentru satisfacerea nevoilor de hrană ale populației — cred că nu mai necesită nici comentarii, nici explicații suplimentare. Ca și faptul că, prin îmbunătățirea unor asemenea rezultate cărora oamenii noștri de deșteptă le închină eforturile deosebite —, economia noastră socialistă va înregistra noi pluse de dezvoltare, răsfirate pe planul bunăstării populului.

Prof. dr. docent MIHAI BOGDAN

Proprietăți spectaculoase

Este îndeobște cunoscut că principala cale de chimizare a petrolului este astăzi obținerea etilenei, care este folosită ca punct de plecare pentru sinteza celor mai diferite produse. Cel mai important consumator de etilenă este însă actualmente polietilena, masă plastică cu cele mai largi utilizări tehnice și industriale.

Calitățile deosebite care o fac aptă necesităților tehnicii contemporane au făcut necesară găsirea unor căi rentabile de sinteză a polietilenei — tefline, și în același timp adecvate scopului urmărit.

La realizările înregistrate pe plan internațional în acest domeniu se adaugă, ca o importantă contribuție, noua metodă de sinteză a polietilenei de joasă presiune obținută prin polimerizarea etilenei în prezența de amil — sodiu, metodă pusă la punct de către un colectiv de cercetători din cadrul Centrului de chimie organică al Academiei R.S.R.

Produsul românesc se deosebește de alte tipuri de polietilenă obținute la presiunea joasă sau ridicată prin aceea că posedă o structură parțial reticulată, fapt care îi conferă proprietăți ce permit utilizarea sa în condițiile unor temperaturi mai ridicate, ale unor medii cu

acțiune corozivă mai puternică și a unor soliciții mecanice mai intense. În fine, noul produs are caracteristici electroizolante remarcabile, fapt care face ca aplicabilitatea sa ca izolant în electrotehnică să fie extrem de largă.

Proprietățile — pe care nu vom ezita să le numim spectaculoase — ale polietilenei românești, al cărei procedeu de obținere este astăzi brevetat în mai multe țări ale lumii, permit utilizarea ei multiplă și complexă în construcția de conducte și captuseli pentru vase de reacție, ca material pentru construcția unor piese ce lucrează în medii organice corozive, pentru piese de mașini supuse unor intense soliciții mecanice sau unor temperaturi ridicate. Și după părerea mea, posibilitățile folosirii acestui produs cu remarcabile calități nu sînt încă pînă la ora de față suficient explorate.

Experiențele — încununată de succes — efectuate la scară producției unei instalații-pilot au permis proiectarea și realizarea unei instalații românești de mare capacitate pentru producerea polietilenei de joasă presiune, instalație care ca intră în producție în anul 1970 și ale cărei rezultate — s-o mai spunem? — le așteptăm cu legitimitate nerăbdare...

Ing. V. STOICA

Biosinteza și alimentele viitorului

Lupta împotriva foametei, a subnutriției ce face încă ravagi în unele zone geografice ale Pământului, găsirea celor mai adecvate mijloace de procurare a resurselor de materii prime necesare industriei alimentare și, îndeosebi, asigurarea unor alimente de un înalt nivel calitativ constituie astăzi una din preocupările majore ale activității de cercetare științifică în domeniul chimiei alimentare.

Una dintre cele mai importante căi de sporire a resurselor naturale de proteine — spre a acoperi deficitul cu caracter cronic al acestora — este realizarea, prin biosinteza, a proteinelor, glucidelor și lipidelor alimentare, cunoașterea și dirijarea proceselor enzimatiche de mare importanță în industria alimentară. Realizările de pînă acum creează premise certe pentru dezvoltarea industriei alimentare într-un sens nou, al tehnologiei moderne de producere a alimentelor, bazată pe cunoașterea aprofundată a biochimiei și chimiei alimentare.

Încadrându-se în aceste preocupări de larg interes general, cercetarea științifică din domeniul chimiei alimentare și-a adus, în țara noastră, un aport prețios la fundamentarea și îmbunătățirea tehnologiei alimentare. Așa menționa în acest sens, citeva dintre lucrările activității desfășurate în Institutul de cercetări alimentare: biochimismul proceselor de saturație a făinurilor, a cărnii și preparatelor de carne, a produselor din pește, a brînzeturilor; studierea și obținerea de preparate enzimatiche amilolitice, proteolitice, invertază ș.a., studierea și folosirea emulgatorilor în industria alimentară; studii privind comportarea biochimică și chimică a unor produse conservate prin frig; studiul acțiunii conservate a radiațiilor ionizante asupra unor produse alimentare; chimismul acțiunii unor conservanți sau antibiotice asupra unor produse alimentare, studiul stabilității biologice a vinurilor, berii, sucurilor de fructe și a tratamentelor de asigurare

a acestora, studiul valorificării unor noi resurse de proteine și o serie de alte asemenea preocupări, cu consecințe fertile pe planul practicii.

Folosirea metodelor moderne de analiză chimică a permis determinarea pigmentilor specifici vinurilor de hibrizi, a aminoacizilor din făinuri, din carne, din zerurile rezultate la fabricarea zahărului, a compoziției unor uleiuri eterice, a acizilor grași din uleiurile vegetale, controlul procesului de hidrogenare a oleului de floarea soarelui și de producere a margarinei ș.a.

AZII

PATRIOTISMUL

CONȘTIINȚA

MIHAIL EMINESCU

18 voacuri sînt de cînd viața latină a fost sădită pe acest pămînt, unde sîntem noi în ciuda zguduirilor prin care a trecut; această viață înainteză mereu, sporind și întărindu-se. S-a păstrat însă și crește această viață nu pentru că erau mulți și puternici aceia care conlucrau la întemeierea ei, ci pentru că fiecare din cei puțini era mîndru de munca înaintașilor săi. De cînd este suflet român pe fața pămîntului, românul a fost mîndru de a fi român și, chiar atunci cînd lumea îl privea cu dispreț, el își cînta doina, și în conștiința puterilor pe care le purta în sine privea mîndru împrejurul său.

Sămînța, din care a răsărit acest popor e nobilă, poporul nu va pieri, deci atunci cînd românii vor uita noblețea seminției lor.

istoria, biografia dialectică a unui popor, nu-și poate ignora locul de obîrșie, fără de care viitorul nu poate fi numit cu numele lui adevărat

Biografiile popoarelor lumii, care au semnat acele pene de existență universală, dovedesc cu prisosință locul și rolul fundamental al sentimentului patriotic în fluxul catalizator al majorelor acte social-istorice. Căci patriotismul este respectul pentru trecut, care înlesnește creșterea viitorului, este conștiința limpede a continuității, element

junii supreme, nu numai că o solicitare imediată a timpului contemporan, dar și ca model viitorimii.

Dimitrie Cantemir, voievodul cărturar al neamului, e, pentru noi, în fruntea acestei serii: „Slujească-se dară cu ostenețele noastre neamul românesc, și, ca într-o oglindă curată, chipul și statură, bătrînețele și cinstea neamu-

fără trecerea examenelor decisive ale prezentului nu înseamnă decât o scleroză a virtuților moștenite, frustrarea strămoșilor de sacra lor agoniștie morală și materială. Istoria nu este apanajul lăudăroșiei găunoase, al gesturilor festive sterpe. „Cultul naționalității noastre — spune Al. Odobescu în încheierea prelegerilor sale universitare —

SENTIMENTUL

coagulant al faptelor prezente și viitoare la zestre lăsată de generațiile trecute, ogînzile fidele ale unui profil spiritual colectiv, aflat în permanență eforturi de înfrumusețare spirituală. Există, în viața unui popor, o „pedagogie a etnicității“ sale — și aceasta nu poate fi alta decît istoria — cu o nepretențioasă valoare orientativă, crescută din lipsurile generațiilor, o pedagogie care conferă actelor eroice caracterul conștient al devo-

lui său privindu-și, îl sfătuiască ca nu în trudele și singele moșilor strămoșilor săi să se mîndrească; ce, în ce a scăzut din calea vredniciei, chiar înțelegînd, urma și bărbăția lor rîvnind, lipsească și să-și aducă aminte că, precum odată, așea acum, tot aceia bărbăți sînt, cari cu mult mai cu ferice au tinut cinstea și a muri, decît cu chip de nevrednici a trăi!“ Gloria trecutului

istorie a arheologilor — Intru care intră negreșit și oarecare mîndrie că sîntem din viața lui Traian, nu mă va orbi niciodată în punctul de a lăuda și giselele din bătaură, sub cuvînt că sînt urmași ale giselelor din „Capitoliu“. Istoria, dovada descendentă nobilitare, este reperul faptelor formative ale unui popor, tezaurul său de experiențe înscrise cu împlinirile și cu eșările sale, cu devoțiunile

ECHILIBRU

(Urmare din pag. 1)

Să auzi mustul fierbînd într-o pivniță cu geamul cotropit de piclă și să ieși în curte cu o cană în mînă! Să te uiti la cer și să nu-l mai vezi!

Să înceapă să plouă pe la prînz și să vezi siluete de oameni trecînd în fugă, cu haine aruncate în grabă peste cap, să auzi un ceas bătrîn bătînd îndiferent pe un perete!

O, se culeg vîile! Sufletele noastre sînt acolo, în podgoriile mari și în vîile mici, acolo printre struguri alții ori printre struguri zaibă, acolo în

dulcea piclă a toamnei imbrobonate.

Dintr-un punct foarte înalt al văzduhului, culeșul vîilor se vede probabil ca o expediție a căutătorilor de cristale.

Dar, de aici, de la nivelul aracilor, privim culesul ca pe un drum de la unul la altul, al oamenilor care se cînoșc. Și ce nobil e drumul acesta! Căci între toate recoltele, cea de struguri este taina însoțită de cea de grîu, e bine să plouă peste pămîntul plin de acel grîu, în vremea verdeiului crud ș.a.m.d.

Dar pentru struguri? Procesul e mai complicat. Ploua înseamnă mult. Nu totul.

Felul de a fi al viței de vie dovedește existența și echilibrul. Recoltele nu vor fi cu mult mai mari ca deobicei, cînd plouă. Dar nici cu mult mai mici, cînd e secetă. Viața de vie își trăiește autonomia relativă cu îndrăgire.

De aceea ritualul culesului de vie luminează altă de puternică calendar oricărei gospodării.

Strugurii sînt o străbucătoare a cristallului viu, un triumf al eternității în fața conjuncturii.

CONTINUITATE

(Urmare din pag. 1)

re început de an școlar cu biologia lui aerian.

Mai întii școala care mi se părea după vacanța teribil de scîmbiată și celelalte părți ale ei: curtea, subteroliul, gardul din grăzi de fier și mai ales poartă, același, aproape simbolic și personal de serocitu care ne cunoștea pe fiecare în parte, neconștințindu-ne pe nici unul. Legătură cu această mereu imi aminteam explicația prin comparația cu cloanul care-și cunoaște toate oile deși nici una în parte n-are ceva foarte distinct și evident. Apoi apariția spontană a băieților schimbați de la un an la altul: gingași, imperținenți; și, fără îndolală, fermecerea noastră secretă. Noutățile lor de băieți — adolescenți ne făcea să ne gîndim că anul acesta e greu și hotărîtor pentru cariera noastră profesională.

Nu mai fîn minte florile și cuvintele, cea mai fenomenală amintire este aceea a ochilor; prima așezare în bancă, ocea dirigintului, profesorului de latină, atunci la început eram cu toții egali, catalogele erau albe, începutul luptei noastre a fost egal. Și apoi ora cu întrebările „ce vrei tu să te faci?“ A.B. „vrea să devină medic și a fost doctor“, C.M. „actriță și așa a fost“, L.G. „profesoră dar n-a reușit“, R.M. „doctor dar n-a reușit“, Z.M. „farmacistă și a reușit“. Lista este lungă, ea reprezintă într-un fel începutul și sfîrșitul anilor de școală. Cine își inchipiuie însă că s-a sfîrșit ceva se înșală; mulți din școlarii pe care îi știu din prima lor zi de școală și ultima și-au schimbat o meserie în altă meserie ca pînă în prezent să reușească cu glori de timp să devină ce și-au dorit ei Școala are în ea destinele prezibile și neprevizibile ale fiecărui om în parte.

Dar mai există o perspectivă mai puțin hazardată a acestor ani de puritate: perspectiva unui gust sănătos de a primi oiașă și de a exista, avîntul și dorința sinceră de a te pregăti pentru viața de folos civic, cu alte cuvinte de a găsi un prilej de jertfă pentru o idee mare, pentru un sentiment nobil.

Școala ne-a învățat literale și sunetele care alcătuiesc cuvîntul „erou“, pămîntul nostru întii și-nlîi ne-au învățat cuvintele care-l denumesc pe ei, cei care ne-au născut.

Deci, a început un nou an școlar, altul decît anul trecut dar același de mi de ori în sine. Mă simt fîcîrînd, copil, curat, ceea ce îmi doresc mie dorosă fiecărui elea în parte, chist, hîrnicie și un mare curaj.

LAUDA ȘI PEDEAPSA FAPTEI

(Urmare din pag. 1)

un flăcău care se spînzurase fiindcă unii, o bandă de tîlhari, furind niște lucruri duseseră „urmele“ spre el, spre a scăpa nevătămați. Flăcăul acesta, neputînd face dovada nevinovăției, lăsase un bilet în care scria că prefera moartea „rusinii de a fi purtat prin tribunale“. Sîntu dorința de puritate a onoarei, în care cred cu toată sinceritatea! Ce bine ar fi s-o reedităm pe scară mai largă, căci prea mulți s-au încăpat cu nerusinare judecării, sau chiar a pedepselor. Sînt unii pentru care, acolo, o lăudă-două de închisoare nu conștințează prea mult ca o ducere la Tulcea, la pescuit.

Se va înțelege, deci, de ce există în unele cărți mele, de vîrstă, a volumului cu coperi tu-tun — „Codul penal“, a născut

semne de exclamație. I-am răsfățat, totuși, surpriza fiind aceea de a mă vedea în fata unei lucrări care mi s-a părut, deodată, de o importanță excepțională, o carte pentru fiecare casă, pentru fiecare om. Tot ceea ce societatea pretinde de la indivizi, membrii săi, întregul elogiul al faptelor bune, dorite, este adus aici într-o formă concretă: arătîndu-se fiecărui ce-l așteaptă dacă va proceda altminteru. Nu știu dacă am citit o carte cu mai multă pedagogie intrînsă ca aceasta, marea manualelor etice fiind născută pînă la urmă în sfera foarte vagă a presunțiilor sub forma de recomandări. „Nu e bine să furi!“; „Nu e bine să-și neglijezi copiii!“; „Nu e bine să falsifici acte!“ etc., devin aici, niște realități încalcate de toată greutatea actului care contrazice nor-

ma morală. Neglijența, omorul, lăsarea fără ajutor, punerea în primejdie a unei persoane, înșelăciunea, divulgarea secretului economic, prostituția, specula, abuzul, delapidarea, incestul, insulța, violarea de domiciliu, tentativa favorizării, spionajul, jocul de noroc, pînă și falsul intelectual — sînt cuprinse în acest volum de legi, fiecare fiind așezat pe halanță care le măsoară greutatea, acul indicator bătînd cu o inimă în dreptul punctului care marchează actul responsabilității personale, cetățenești.

Cum spunem, probabil că nici o carte de morală socială nu conștințează mai limpede, mai pe înțelesul tuturor valoarea faptelor pe care o săcîrșireți din nici un manual nu se pot trage concluzii mai eficiente pentru comportarea individului. Se va înțelege, deci,

tocmai din acea dorință profundă de evitare a tribunalelor de ce dacă ai fi dirigit de la liceu ai dedica lecții speciale de cunoaștere, de către toți tinerii, a „Codului penal“, paragraf cu paragraf. Pentru ca vîrsta uturilor, dar și a incertitudinilor, să nu cadă, prin împiedicarea orărbă, nedorită, în nepredăut. Se va înțelege, totodată, de ce, dacă ai fi pregădit de conștiința populară și simțului membru într-un comitet cetățenesc de bloc și organizația pentru toți „prelucurarea acestui cod“ care este, în esență, al gînditei de a-l feri pe om de relele care ar putea să se abată asupra sa, un cod care-l va îndemna să evite nedorita, și să facă, astfel, loc bucuriei și liniștii zilnice, de care avem atîta nevoie fiecare și pentru care este fiecărui, de fapt, viața pe care-o trăim,

GRIGORE TRAIAN POP

idei teoretice

rubrică în care să fie adăpostite dezbateri de idei care să vizeze gîndirea științifică în formare și aspirația spre certitudinile filozofice a tinerilor capătă, prin forța lucrurilor, accente grave și dimensiuni care, vînd nevrînd, mută orice problematică pe terenul ei inițial, obligînd gîndirea să se manifeste în ipostaze naturale, creatoare. Nu există, cu alte cuvinte, o problematică științifică și filozofică a tineretului, ci un mod aparte al acesteia de a ritma cunoașterea, un plus afectiv și de entuziasm investit în cercetarea realității. Din această cauză, nici un aspect al dezvoltării științei contemporane și nici o manifestare a gîndului pur nu pot fi situate alături de interesul tînrului aflat la vîrsta marilor întrebări. Surprizele de a oferi marilor întrebări răspunsuri pe măsură nu sînt, de fapt, surprize. Cantitatea de inteligență investită de tineri este dublată, în numeroase cazuri, de o erudiție completă și de o probitate științifică incontestabilă.

Sînt evidente, în rîndul tinerilor, importante mutații de interes. Filozofia contemporană, înfruntarea dintre materialism și idealism, dezvoltarea filozofiei marxiste, sînt domenii intelectuale de un interes major, în care nu se manifestă numai tendința tinerilor de a ridica probleme, ci, așa cum o demonstrează dinamica culturii noastre, de a oferi soluții, răspunsuri.

Deci, problematica la care invităm, spre dezbateri în cadrul acestei rubrici de „idei și repere“ intenționează să îmbrățișeze domenii științifice și filozofice vaste. Sugestia titlului va fi concretizată prin abordarea concretă, de interes major și imediat, a reperelor de gîndire și a ideilor filozofice viabile, a dinamicii acestor idei.

Dacă se vorbește tot mai insistenț de mesajul filozofic al culturii, de pulsația ideilor în artă și literatură, de obligativitatea atît a orizontului larg cît și a stricteții specializării, nu e din motive pedagogice, cantitatea de revelații a civilizației moderne fiind altă de mare incit e nevoie de o triere, prin necontenite confruntări spirituale, a tot ceea ce e marginal, fără perspectivă, de interes minor. Posibilitatea care se oferă tinerilor de a deveni cunoșcători, și într-o însemnată măsură animatori a acestor fenomene, ni se pare — prin forța lucrurilor, dar și din cauze care pot fi anulate — încă insuficientă uneori. Ceea ce ne-am propus, deci, prin rubrica de față este să oferim o tribună de idei și o posibilitate de orientare în peisajul complex al dezvoltării gîndirii contemporane, dintr-o perspectivă consecvent marxistă.

Există, după cum se știe, în forma în care exprimăm o ipoteză, o teorie, o concepție, mai mult sau mai puțin generală despre lume, între stilul de gîndire și intimitatea gîndirii, o legătură care se realizează nu într-un singur sens și nu pe aceeași cale: complexă, dialectică, relația dintre limbajul științific și al filozofiei și „soarta“ acestuia adevărul nu e ușor de pus în evidență și orice normare a competenței sau a întemeierii logice și științifice a unei teorii, în raport cu cantitatea de erudiție vizibilă pusă în evidență, sau pe baza raportului dintre frecvența termenilor de specialitate și a celor considerați de uz comun este artificială, doar de interes lingvistic, neputînd sta, însă, la baza judecării de valoare. Cu toate acestea, multe motive de alarmare nu există întrucît eroarea nu a fost legiferată în practica aprecierii științifice sau în critica filozofică. Pe de altă parte, a acordă formei în care sînt exprimate diferitele teorii științifice și concepții filozofice funcția de determinant direct și necesar al conținutului acestora și, în ultimă instanță, al adevărului sau nesăvîrșitului lor este largă o eroare de prea redusă circulație. Dar faptul că aprecierea unei scrieri drept științifică sau filozofică după cantitatea de bibliografie citată și după publicarea în care apare — revistele zise de cultură sau publicatiile care nu au un profil de specialitate fiind considerate improprii pentru a găzdui în paginile lor dezbateri de un anumit nivel — este o practică administrativă curentă, dovedește nu numai că această idee, fără a fi exprimată astfel, este acceptată și că se ignoră — sau că se ignoră — un factor a cărui existență ar trebui avută în vedere nu numai din considerente de pedagogie socială.

Există, după cum se știe, în forma în care exprimăm o ipoteză, o teorie, o concepție, mai mult sau mai puțin generală despre lume, între stilul de gîndire și intimitatea gîndirii, o legătură care se realizează nu într-un singur sens și nu pe aceeași cale: complexă, dialectică, relația dintre limbajul științific și al filozofiei și „soarta“ acestuia adevărul nu e ușor de pus în evidență și orice normare a competenței sau a întemeierii logice și științifice a unei teorii, în raport cu cantitatea de erudiție vizibilă pusă în evidență, sau pe baza raportului dintre frecvența termenilor de specialitate și a celor considerați de uz comun este artificială, doar de interes lingvistic, neputînd sta, însă, la baza judecării de valoare. Cu toate acestea, multe motive de alarmare nu există întrucît eroarea nu a fost legiferată în practica aprecierii științifice sau în critica filozofică. Pe de altă parte, a acordă formei în care sînt exprimate diferitele teorii științifice și concepții filozofice funcția de determinant direct și necesar al conținutului acestora și, în ultimă instanță, al adevărului sau nesăvîrșitului lor este largă o eroare de prea redusă circulație. Dar faptul că aprecierea unei scrieri drept științifică sau filozofică după cantitatea de bibliografie citată și după publicarea în care apare — revistele zise de cultură sau publicatiile care nu au un profil de specialitate fiind considerate improprii pentru a găzdui în paginile lor dezbateri de un anumit nivel — este o practică administrativă curentă, dovedește nu numai că această idee, fără a fi exprimată astfel, este acceptată și că se ignoră — sau că se ignoră — un factor a cărui existență ar trebui avută în vedere nu numai din considerente de pedagogie socială.

ACCESIBILITATEA limbajului științei și al filozofiei

filozofia găsește în mase medii sau creatori, și, ameliorată în acest fel, se poate reinforma la izvoarele cercetării cu noi ipoteze și noi adevăruri, cu noi posibilități de rezolvare a ipotezelor deja exprimate.

Este și aceasta un motiv pentru care simplificarea ideilor care închid în ele o infinită complexitate a fenomenelor gîndite, surprinse în noțiunile proprii, nu trebuie să fie o peria unui intermediar, în afară de cazurile în care acesta din urmă posedă o incontestabilă vocație științifică dublată de o imaginație creatoare și o indispensabilă abilitate stilistică. Limbajul științei și al filozofiei, vestimintul lor, nu trebuie să fie de imprumut. Cu alte cuvinte, creatorii autentici în știință și filozofie trebuie să fie autorii proprii lor texte difuzate prin intermediul specialiștilor, care, totuși, formează — mai ales în condițiile climatului cultural din societățile bazate pe o deplină echitate socială și o maximă posibilitate de dezvoltare a aptitudinilor — creatoare ale tuturor membrilor săi — nu numai un mediu de recepție, ci și unul de creație, de înțelegere și participare la elaborarea gîndirii științifice și filozofice.

Interesul tineretului pentru gîndirea științifică și filozofică este, credem, mult mai mare decît lasă să se bănușcă lecturile de specialitate. Altfel, cum se explică faptul că beletristica purtătoare de autentice mesaje filozofice se bucură de o asemenea popularitate încît demonstrarea acestei afirmări devine în mod evident inutilă? Este, e drept, o deosebire esențială între mijloacele, scopurile și finalitatea literaturii și a filozofiei. Dar realitatea este că este mult mai multă literatură filozofică și mult mai puțin filozofie se datorează, credem, faptului că la noi filozofia este aproape anulată de exegeza și critica filozofică. Se scrie foarte puțin „des“ și foarte mult „despre“. În acest fel limbajul devine stereotip, istoricizant, descriptiv, plat.

Intr-o anchetă cu un număr de 75 de studenți de la facultățile de filozofie ale Universității din Cluj, și de la filozofia a Universității din Craiova, în care le ceream să indice după lectură prealabilă a unor ample fragmente din scrierile unor tineri filozofi români — titlul și autorul unui fragment format, de fapt, din fraze mai mult sau mai puțin omogene luate din toate celelalte, fără nici o excepție am descoperit în persoana autorului colectiv un autor individual, părerea asupra identității acestuia fiind, firește, împărțite. Întrebați care consideră a fi principala cauză a acestor erori, majoritatea s-au referit la identitatea limbajului, la lipsa personalității stilistice, la o topică similară de gîndire. Pe de altă parte, unele anchete ne-am dat seama că limbajul filozofic, sistemul său notional consacrat, este înțeles în sensul

său propriu de către foarte puțini nespecialiști.

Un fragment mai amplu dintr-o scriere a lui Mihail Rălea — filozof accesibil, după părerea noastră — a fost prezentat unui număr de 50 de studenți de diferite specialități, cu indicația ca după lectură să consemneze: 1) noțiunile al căror sens nu-l înțeleg; 2) noțiunile al căror sens le este nebulos (să le indice și să consemneze sensul așa cum îl înțeleg); 3) dacă textul a fost atractiv și ar dori să revină asupra unor lecturi similare. Intre noțiunile neînțelese aproape în unanimitate erau: „epistemiologie“, „ontologie“, „metafizică“, „comprehensiune“, „judecătă apodictică“ etc.

ACCESIBILITATEA limbajului științei și al filozofiei

Deci, pe de o parte, se impune necesitatea ca modul de exprimare al științei și filozofiei să nu fie artificializabilizat, iar, pe de altă parte, se constată, în un număr notabil de cititori, în special tineri, dificultatea evidentă de a parcurge texte filozofice relativ simple, de înțelegere relativ simplă, dar în mod fatal necesar, apar noțiuni consacrate ale filozofiei. Una din cauze poate fi căutată în inexistența practică a unui dicționar filozofic de termeni. Deși a fost tradus un „Mic dicționar filozofic“, existența sa nu poate fi citată ca o realizare în acest domeniu, deoarece utilizarea acestui instrument de cultură ar crea în mintea cititorului nespecialist derută și confuzii. Nici dicționarul filozofic al profesorului Fanu Al. Duțulescu, tipărit cu două decenii în urmă, nu poate fi utilizat. Deși superior, din multe puncte de vedere, celui menționat, acest prim și unic dicționar românesc de termeni filozofici a apărut într-un tiraj neînsemnat, ceea ce a făcut ca noțiunile conținute în el să rămână necunoscute și numelui lui Fanu Al. Duțulescu din toate istoriile filozofiei românești, a părute pînă acum.

Un dicționar se consultă mai ales pentru termenii de mare dificultate, nu pentru noțiunile de bază, care formează osatura limbajului științific. Cunoașterea acestora ar trebuie să o ofere școala: manualele școlare și cursurile universitare. Manualele de filozofie pentru licee de specialitate, apărut recent, este totuși o dovadă concretă că noțiunile elementare de filozofie care se transmit elevilor sînt insuficiente ca volum, incomplet explicate. Subliniam, ca altă ocazie, că această insuficiență se datorează de fapt accepției particulare pe care autorii o acordă filozofiei: „improvizată“ de definiție a filozofiei cu un gen proxim aproximativ, în care, după părerea noastră, lipsesc diferitele specificități și precizia științifică a termenilor: „Filozofia este un ansamblu de idei și reprezentări despre lumea înconjurătoare (natură și societate), privită sub aspectele ei cele mai generale, este o concepție generală despre lume“.

Porînd de aici, nedumerirea, prezumptivă, a celui care nu a învîtat filozofie are toate șanse să se transforme în derută. Poezia, știința nu pot fi considerate tot ce a un ansamblu de idei și reprezentări despre lumea înconjurătoare? Filozofia „gîndește“ numai aspectele generale ale lumii înconjurătoare (natură și societate)? Lumea înteroară nu e de competența filozofiei? Aspectele ei cele mai generale (ale lumii înconjurătoare) sînt, de fapt, aspectele sale esențiale? Orice filozofie trebuie să fie o concepție generală despre lume? „De la începuturile sale — citim, în continuare — ea a încercat să dea un răspuns unor asemenea probleme ca: ce este lumea încon-

jurătoare, există aceasta dintodăuna sau a fost creată cîndva de cineva, ce este omul și ce loc ocupă el în această lume, în ce raport se găsește gîndirea, conștiința lui, față de lumea înconjurătoare, poate fi cunoscută această lume de către om etc.“. Sublinierea acestui „etc.“, așa cum ușor se poate bănui, ne aparține. Abia din acest loc lucrurile s-ar fi putut limpezi, pentru că pînă aici problematica filozofiei nu este deloc delimitată de cea a religiei și a mitologiei.

Dacă stîlbele particulare au un alfabet mai strict, traducerea lor în termeni de circulație generală este, totuși, mai ușoară. Sorin Stati a oferit, prin cartea „Călătorie lingvistică în tara muzelor“, un model în acest sens, justificînd în totul motto-ul argeșean: „Să nu lăsăm cuvintele nici să doarmă, nici să zacă, nici să moară“. Ele sînt comara noastră de mare avuție! Filozofia nu poate fi, însă, dizolvată în limbajul comun, și reușite similare nu putem cita în acest domeniu.

S-ar părea, din cele spuse pînă acum, că este vorba de un cerc vicios: pe de o parte, o anumită categorie de cititori nu poate urca pînă la nivelul la care accesibilitatea noțiunilor și a ideilor le-ar da posibilitatea să se miste cu lejeritate în cîmpul științei și al filozofiei; pe de altă parte, încercarea de a coborî nivelul formal și de a continua al acestora eșuează încercat, de multe ori, în vulgarizare. Dar numai aparent situația și fără leșire. Eforturile de ameliorare a sistemului de învățămînt sînt evidente, cum tot evidente sînt implicările pozitive ale acestor eforturi. Din punct de vedere al literaturii științifice de mare accesibilitate și de evidentă consecvență științifică există certe succese editoriale. André Bonard propune, în „Civilizația greacă“ (din care primele două volume au apărut în românește), o ipoteză („nu a existat un miracol grec“) pe care o dezvoltă într-un limbaj accesibil, a cărui principială caracteristică este uimitoarea putere de convertire a abstracțiunilor în concret, în metafizic. Evident, în astfel de cazuri, stilul de gîndire arhitectura și logica întregului pot să treacă pe planul doi al greutății de înțelegere, datorită termenilor tehnici (în sensul lingvistic al cuvîntului).

Nu considerăm necesar să facem un inventar al scrierilor științifice și filozofice al căror limbaj îl împiedică să capete viață, deoarece utilitatea acestei operații ni se pare îndoielnică. Problemele ridicate de accesibilitatea limbajului științific și al filozofiei fiind, în perspectiva dezvoltării culturii noastre și a instruirii tinerii generalii, de o importanță majoră, nu considerăm inutile alte intervenții care să-și propună relevarea și a altor aspecte.

GRIGORE TRAIAN POP

MIȘMUL

DE SINE A UNUI POPOR

sale superioare, dar și cu trădările sale. Stimulul său nu poate fi decât rodul examenului selectiv la care gîndea și lăsa testament Grigore Ureche, cronicar al trecutului și prezentului său, cititor al realei pedagogii etnice române: „...să rămîie feciorilor și nepoilor, să le fie de învățătură, despre ceale reale

de cel ce a fost capabil de așa ceva, ci e ceva foarte greu de cîștigat și foarte greu de rîvnit, ceva care se dezvoltă în cursul veacurilor, deși veacurile pot fi rezumate în mai puțin timp, prin silințele invențiilor ale unei singure generații. Eroișmul este un lucru care izvorăște și din sforțările intelectuale ale unei întregi societăți.

vezi ale eroișmului său cum este poporul român. Patriotismul său nu a fost niciodată agresiv, existența sa n-a crescut rîvnind la bunurile altora. El și-a apărat neamul și nevoile; ale sale și ale altora, prin destinul pe care i-l-a hărăzit istoria umanității de a apăra aici, din arcul carpatic, fructul cel mai de preț al omenirii, civilizația.

Căci istoria, prin trecutul său, cere și presupune — în același major înțeles biografic al unui popor — vrednicia prezentului, care înalță de pe schelele sale cititoria sa de mine, cititoria visată pentru tot ce are ea mai uman, cititoria socialistă. „Trecerea în revistă a marilor trații revoluționare — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită cu ocazia împlinirii a 120 de ani de la revoluția de la 1848 — a momentelor remarcabile de avînt patriotic și generozitate umană din istoria patriei ne îmbărbătează și mai mult în lupta pe care o ducem pentru propășirea României socialiste, mobilizează energiile și înflăcărează întregul popor în marea operă patriotică de zidire a socialismului și comunismului pe pămîntul Românii”.

truției noastre de azi e patriotismul socialist, valoare superioară a sentimentului permanent care a dinamizat întreaga noastră emancipare socială și națională, dragostea de patrie și de popor. Respectînd și asimilînd din trecut tot ceea ce e mai valoros, ne facem o datorie de credință nu numai pentru înaintași, dar și legămînt de a transmite generațiilor care vin ștabela înaltelor virtuți naționale imobile înegalabil, prin eforturile constructive ale întregului popor, de evul nostru socialist.

V. TIMIȘEANU

MIHAIL KOGĂLNICEANU

Ce interes mare trebuie să aibă istoria națională pentru noi, îmi place a crede că și dv. o înțelegeți ca și mine. Ea ni arată împlîrările, faptele strămoșilor noștri, care prin moștenire sunt și a noastre. Inima mi se bate cînd aud rostind numele lui Alexandru cel Bun, lui Ștefan cel Mare, lui Mihail Viteazul; da, domnilor mei! Și nu mă rușinez a vă zice că acești bărbați pentru mine sunt mai mult decît Alexandru cel Mare, decît Anibal, decît Cesar; aceștia sunt eroii mei. Pentru mine bălăla de la Războieni are mai mare interes decît lupta de la Termopile, și izbînzile de la Racova și de la Călugăreni îmi par mai strălucite decît acele de la Maraton și Salamina, pentru că sînt cîștigate de către români! Chiar locurile patriei mele îmi par mai plăcute, mai frumoase decît locurile cele mai clasice. Suceava și Tirgoviște sunt pentru mine mai mult decît Sparta și Atena! Baia, un sat ca toate satele pentru străini, pentru român are mai mult preț decît Corintul (...)

Trebuința istoriei patriei ni este neapărată chiar pentru ocrotirea drepturilor noastre împotriva națiilor străine. Neavînd istorie, fîștecare popor dusman ne-ar putea zice cuvintele d-lui Aaron: „Inceputul ce ai este necunoscut, numele ce porți nu este al tău, nici pămîntul pe care lăcuiești; soarta ta așa a fost ca să fii tot cum ești; leapădă-te de Inceputul tău, schimbă-ți numele, sau primește pre acesta ce ți-l dau eu, ridică-te și du-te din pămîntul pe care lăcuiești, căci nu este al tău, și nu te mai munci în zadar, căci tu nu poți fi mai bine de cum ești”. Și, în adevăr,

toate aceste cuvinte ni s-au zis de către străini; Inceputul nostru ni s-a lăgăduit, numele ni s-a prefăcut, drepturile ni s-au călcat în picioare, numai pentru că n-am avut conștiința naționalității noastre, numai pentru că n-am avut pe ce să ne întemeiem și să ne apărăm dreptățile.

Domnilor, cînd ați și văz de noroc să dezvoltăm mai mult în inima dv. interesul pentru istoria patriei, m-aș fîl că am sporit în dv. și iubirea către patrie, și că prin urmare am contribuit la păstrarea naționalității; căci, ce poate mai mult să ne-o păstreze, decît această istorie, care ni arată ce am făcut, de unde am venit, ce sîntem, și, ca regula de tîrziu, ni desopere și numărul necunoscut, ce avem să fim!

(Cuvînt introductiv la cursul de istorie națională)

DESCENDENȚEI

să se ferească și să se scootească, iar despre cele bune să urmeze și să îndrepteze”. Influența modelului este seducătoare, asimilarea sa fzeocit mai grea, dar însuși mai trebuințioasă. Patriotismul este un proces formativ, care nu poate fi prolific fără cultul lucid al trecutului. „Nu e nici un lucru — scria Nicolae Iorga în prefața „Istoriei poporului francez” — care să se poată căpăta numai prin simpla admirație fa-

Prin urmare, de câte ori i se atrage înțerețului atenția asupra eroișmului, trebuie să i se dea nu numai largă expunere de care obiectul e vrednic, dar, în același timp, și toate mijloacele trebuitoare pentru a înțelege cum devin popoarele eroice altele decît cu cele două buze pe care Dumnezeu ni le-a așezat sus și nas pentru a fi eroi în chipul cel mai ușor cu putință”.

Patriotismul este expresia conștiinței continuității noastre, al căror legatari sîntem prin faptele noastre constructive. Fără el, renunțînd la marea și robustă respirație a ființei noastre naționale, ignorîndu-ne locul de obîrșie, viitorul ar fi sterp, finalitatea existenței noastre risipită la răscrucea vînturilor: brazda trasă de înaintași așteptînd zadarnic sămînța ce trebuie lăsată să cadă în gesturi largi și generoase de viitorime.

NICOLAE IORGA

Oricine are dreptul să fie mîndru de strămoșii săi, dacă e în stare să-și îndeplicească datoria de a-i imita. Nașunea ta e și numai nașunea de unde vii, ci aceea din care meriți să faci parte.

Unitatea națională fă-o în inimi, și de la sine se va scrie pe steag.

Cei ce au jucat pe mormîntul nației noastre au căzut în el și s-au mirat că nu ne găsesc într-insul!

Un popor trebuie să voiască în orice moment după porunca înaintașilor și după nevoile celor ce vor veni.

Ferice de acela care înfățișează nația sa cum este, dar mai ferice de acela în care se poate ghici cum va fi nația sa urmînd pe calea însemnată de dînsul, cu singele viu al inimii sale!

INTERVIURI LA

Elevul ION MOLDOVAN din Iași ne cere să dăm cîteva detalii despre:

INAUGURAREA TRASEULUI COSMIC

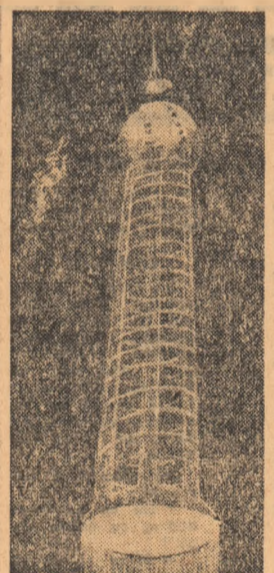
PĂMÎNT — LUNĂ — PĂMÎNT

Răspunde: Conf. dr. ing. FLORIN ZĂGĂNESCU

Comparabil cu performanța cu lansarea primului satelit artificial și zborul epocal al lui Iuri Gagarin, noul eveniment cosmonautic — a căruil veste ne-a parvenit în aceste zile din întreaga lume în adevăr — „Zond-5” a reușit, în cadrul aceleiași misiunii de explorare a tanelor universului, să se apropie la o distanță redusă (1950 km) de Lună, să o înconjure, să efectueze unele cercetări în acest domeniu, să revină spre Pămînt și să amerizeze îln, după ce a pîtruns în atmosfera Terrei cu impresiionantă viteză de circa 11,2 km/s! Trebuie remarcat de asemenea faptul că, pentru prima dată, un aparat cosmic a reușit performanța inaugurării traseului cosmic „Pămînt-Lună-Pămînt”, cu coborîre înă pe planetă „natală”. Prin acest prestigios succes al științei și tehnicii sovietice, portile cu noșterii umane au fost din nou largite, s-au făcut noi pași importanți pe calea descifrării marilor enigme ale Cosmosului. Impresionează cel mai mult rezolvarea dificilei probleme tehnice a recuperării unui vehicul spațial, care a parcurs o traiectorie eliptică foarte alungită, avînd apogeul în spațiul perihelur. Să vedem — pe scurt — în ce a constat dificultatea și ce precizie deosebită este necesară pentru efectuarea acestei manevre, fapt care va permite să apreciem la justa lui valoare acest zbor, considerat — pe drept cuvînt — ca una din cele mai elocvente dovezi de stăpînire a cosmosului.

ferit cu peste 120 km față de calcul! Și dacă nu ultimă că satelitii care evoluează pe orbite foarte excentrice (cazul lui „Zond-5”) reintră în atmosferă densă cu viteze de circa 11 km/s, atunci înțelegem de ce valoarea perigeeului este extrem de importantă: dacă revine prea jos, satelitul va arde!

mei nu constă numai în protecția termică la încălzirile aerodinamice mari de la reîntarea cu aproximativ 11 km/s în straturile dense, ci în precizia de-a dreptul fantastică a manevrelor destinate să provoace reîntoarcerea aparatului pe Pămînt. Și acest lucru l-au reușit specialiștii sovietici cu aparatul spațial „Zond-5”.

fi trimise în viitor spre planetele apropiate — Venus și Marte — și care vor aduce un material științific absolut necesar pentru abordarea acestora de către om.

Pușă la punct încă în 1960 pentru cazul orbitei apropiate de Pămînt, tehnica recuperării satelitilor a funcționat aproape fără greș, rachetele de frînare reducînd treptat viteza de circa 8 km/s cu care aparatele cosmice reintrau în atmosferă.

Un exemplu concludent: continentul american se îndepărtează continuu de bătrîna noastră Europă! Aceasta este concluzia la care au ajuns, recent, oamenii de știință canadieni. Se știe că, la începutul formării planetei noastre — conform teoriei lui Wegener emișă în anul 1912 și care are la bază ipoteza izostaziei — actualele continente erau unite într-o platformă compactă. Dar această platformă continentală, în cursul unui proces care a durat peste 200 milioane de ani, s-a scindat, iar prin deplasarea fragmentelor obținute s-a ajuns la actuala configurație geografică a Terrei. Una din constatările care vin să sprijine această ipoteză

este configurația coastelor oceanului Atlantic. Intr-adevăr, deși le despart mii de kilometri, coasta americană și cea europeană sînt „imbucă” perfect. Confirmarea acestei teorii a fost adusă și de unele măsurători geofizice sau de longitudine.

este configurația coastelor oceanului Atlantic. Intr-adevăr, deși le despart mii de kilometri, coasta americană și cea europeană sînt „imbucă” perfect. Confirmarea acestei teorii a fost adusă și de unele măsurători geofizice sau de longitudine.

CEREREA CITITORILOR

Răspunde: lector dr. AURELIA BĂDALUȚA de la Facultatea de geologie a Universității — București

EXPANSIUNEA GEOLOGICĂ A CONTINENTELOR CONTINUĂ?

departarea de mijlocul faliei.

Mai mult chiar, expansiunea continentelor nu este încă încheiată — sint de părere cercetătorii canadieni. Cauza a acestei expansiuni trebuie căutată în curenții de convecție de sub scoarța terestră, care împing spre suprafață mase mari de roci topite. Aceste exerciții o presiune uriașă asupra versanților „mari falii”, producînd îndepărtarea continentelor. Prin compararea cîrstei rocilor de pe fundul depresiunii cu cea a unor roci aflate la diferite distanțe, s-a putut determina cu precizie cu care cele două continente se îndepărtează. Ea s-a dovedit a fi, după calcule estimative, de 2,5 cm. pe an.

(Urmare din pag. 1)

crederea deosebită în cei 34 de funcționari „cinstiți” și „onești” și mai presus de orice bănuială.

Pină a ajunge la întrebarea „cum a fost posibilă această tîlhărie de codru?” să primim „acuratețea” operației, implicațiile ei, ceea ce pare de domeniul incredibilului, declarațiile păgubitorilor care nu recunosc că ar fi fost furaj. Suferite caritabile?

„Activitatea grupului de infractori a fost favorizată de faptul că magazia mai sus menționată (prin care se perindau zilnic mărfuri în valoare de milioane lei — n.n.) nu era împrejmuită, avea un perimetru foarte mare, paza fiind insuficientă și care și așa nu-și făcea datoria putîndu-se ieși din magazie la orice oră și prin orice loc, pe de o parte, iar pe de altă parte, tocmai cei ce aveau datoria să supravegheze și să controleze cum își face serviciul magazinerii comerciale și lucrătorii din subordinea lor, respectiv șeful de tură Diaconescu Petre și ajutorul acestuia, Marin Marin, erau și ei participanți la furturile primind și ei cota parte”.

„In activitatea infracționistă grupul de infractori a folosit mai multe sisteme de violare a coletele, lăzilor și containerelor, principial lucru care a stat în atenția lor fiind ca violarea să se facă de așa manieră încît să nu se observe că în coletul respectiv, ladă, container s-a umblat, ca atunci cînd va ajunge la destinatar să nu se poată sesiza acest lucru”.

Era nevoie deci de o hotie curată, fără urme și în cazul urmelor era nevoie de dovezi, justificări și explicatii „credibile”. Și cine erau mai indicați să le cunoască și să le inventeze cit mai aproape de adevăr, dacă nu cei ce se ocupau de acest circuit al mărfurilor, de această „mană cerească”?

Prima măsură de „siguranță” trebuia deci îndeplinită cu sfințenie. În felul acesta C.F.R.-ul nu mai răspundea de lipsurile constatate de destinatar după preluarea coletului așa-zis „în bună stare și neviolat” și deci nu se putea imputa contravaloarea mărfurilor lipsă celor ce manipulasă coletele respective. Nimic mai simplu: undeva pe acest traiect, aparent în „siguranță”, unele mărfuri se ridicau la cer, dispăreau în neant fără ca cineva să poată reclama cu cîștig de cauză. S-a ajuns la o adevărată „specializare” pe compartimente: în containere și lăzi specialiști fără drept de apel deveniseră Alexie Nicolae, Bucur Ion, Chița Ilie („mîna fină”), Ionescu Gheorghe, Cristea Ion, Neca Emil și Ilie Constantin. Și atunci cînd totuși se găsea, hoția lîsînd uneori urme, în funcțiunea intrau „rapoartele de evenimente” — descoperite oficializat și acceptată în hațșul

transporturilor pe C.F.R. — prin care se „constată” că lada sau containerul respectiv „au fost violate în vagon în timpul călătoriei”, autorii punîndu-se astfel la adăpost: noi sîntem curați ca lacrima. Și culmea, ajungeau chiar să fie „nevinovați”. Nimic mai simplu: sustrăgi 24 perechi mînuși bîrbătești în valoare de 1.440 lei, și întocmești un „raport de evenimente”. Pentru 10 impermeabile și trei sacouri în valoare de 4.450 lei, avînd aceeași soartă, alt „raport de evenimente”. Pentru stufe în valoare de 5.000 lei s-a întocmit („autor” — Cristea Ion) o înștiințare (altă formă legală) de lipsă (totală din vagon a coletului. Și rapoartele și înștiințările se înmulțeau fără ca cineva să se aștepte, fără ca cineva să facă apel la organele de control, pentru că și aici intram în domeniul împlînirilor absurde, existia o formă legală (mereu se descoperă forme legale) de acoperire, de justificare sau de imputare a mărfurilor avînd aceeași soartă, cum am văzut, de-a dreptul

avînd expedit Ministerul Sănătății. După 47 zile Oficiul Farmaceutic întorcea coletul spre București, pe bună dreptate, de unde ajunge, în sfîrșit, la Iași unde se constată furtul și nimio mai mult. Alt grup (Neca Emil, Stancu Ilie, Chița Ilie) „operează” 21.745 lei — 58 fuste tergal — expediate de cooperativa „Infrățirea” din Piatra Neamț către I.R.C.M. Arges-Pitești. Destinația este greșită „de puțin”:

Se împun de la sine cîteva întrebări: — Care este rațiunea controlului la magazie C.F.R. (dacă există un asemenea control) și pe ce criterii sînt anștații alicii salariați? obligația este să ai antecedente penale (cazurile lui Ionescu Gheorghe și Dogaru Nicolae)? — Cite fisuri (și cine le favorizează) prezintă sistemul de înregistrare a mărfurilor, dacă sînt posibile anularea actelor legale și înlocuirea acestora cu altele declarate tot legale, dacă un colet cu o destinație precisă poate ajunge în orice punct al țării numai unde trebuie nu?

— Cit de „impartiale” pot fi procesele în care, fără probe reale se stabilește un vinovat ce trebuie să „onoreze” furturile comise de autori necunoscuți dar „fabricați” înă la urmă? — Cum își justifică întreprinderile (39 la număr) aceste imputări pentru culpe fictive, oamenilor nevinovați și care este probitatea profesională și morală a celor care au deciz?

— Și regretule „candorii” de rigoare: „Nici eu nu știu de ce am făcut asemenea fapte (Ilie Chița); „Cîștigam destul de bine, aveam ce ne trebuia, banii din furat i-am cheltuit mai mult pe băutura (Ion Constantin); Lui Petre Diaconescu i-a „albit” părul de supărare. Și ca un făcut (nici unul din ei nu era sincer pînă la capăt) se invocă nesansa, ceasul rîu, pierderea minților (expresia nu ne aparține) etc., etc. Inviații la praznic, nimeni nu a schițat vreun gest, nici unul din ei nu s-a trezit. Intervenția organelor de supraveghere și control i-a adus la realitate. Lacrimile de crocodil nu impresionează înșă pe nimeni, iar sancțiunea se cere exemplară și, credem, dată în fața tovarășilor de muncă. Greșetele tardive ale celor înbrăcați în peie de oaie nu au drept la apel. Implicațiile acestui caz sînt nu numai multiple, ci și de natură să atragă atenția asupra unor „uși deschise” pentru țara noastră.

Sigur, vinovații își vor primi pedeapsa binemeritată. Credem însă că se impune și revizuirea tuturor sistemelor administrative ce favorizează asemenea anomalii, punerea la punct a noțiunii de legalitate privind actele ce se întocmesc, radierea oricăror posibilități de sustragere a mărfurilor din avutul obștesc, al bu-nurilor personale. În acest sens așteptăm răspunsul forurilor în drept.

ALARMĂ ÎNTÎRZIATĂ ÎN LABIRINTUL „HOȚILOR CINSTIȚI”

„misterioasă”. Ca o paranteză ce dă măsura lipsei de orice urmă de control la adăpostul căreia se opera este întrecerea între echipe: cine fură mai repede, mai mult și mai „curat” (evident se „opera” numai pe mărful de lux). Sat fără cîini, unde dulăii (șeful de tură și adjuantul) păzeau jaful. S-au imaginat nenumărate metode de a șterge urmele nedorite și a pune pe pistă falsă reclamațiile. Eventuale! Știau hoții ce știau. Pentru a se pierde urma stației în care s-a comis fapta (hoții au eufemisme pentru operațiile lor l) documentele de transport se distrugau, apoi se întorcea un „bulletin de înștiințare” care era expediat într-o altă direcție decît cea care era destinată. (Observați cum erau „urmărite” aceste colete de cei în cauză).

Să recapitulăm: dintr-o magazie a C.F.R.-ului coletele pleacă în majoritatea cazurilor (am văzut că au existat și „excepții” cînd C.F.R.-ul a imputat sume de bani unor nevinovați, dar asta se înscrie în „normalitatea” pusă aici pe hîrtie) intacte, se descoperă că aceste colete au fost „prelucrate”, hoțul nu poate fi depistat, oalele se sparg adesea în capul unor oameni cinstiți. C.F.R.-ul chiar a plătit pe nevăzute despăgubiri în urma hotărîrilor judecătorești fără să cunoască cauza în detaliu. Un grup de hoți la drumul mare operează la adăpostul unor formalități și ilegalități (imputarea sumelor unor nevinovați), beneficiar: Oficiul Farmaceutic —

cotidian ABC cotidian

BREVIARUL

reporterului

ROBINEȚI TELECOMANDAȚI

BACĂU. (De la corespondentul nostru). La Uzina Metalurgică din Bacău s-au fabricat pentru prima dată în țară, robineți telecomandați...

BISERICA CU LUNĂ

Dacă întrebi pe un locuitor al Orașului unde se află catedrala „Adormirea maicii domnului”, monument al arhitecturii românești...

In curind, filatelistii își vor îmbogăți colecțiile cu o nouă emisiune de mărci postale românești: „Reproduceri de artă II - 1968”.

Mărcile reproduc 6 tablouri ale unor pictori români și străini, aflate în galeriile Muzeului de artă al R.S.R. și ale Muzeului Brukenthal din Sibiu.

Tablourile din Școala flamandă: Jacob Jordaens, Hendrik Van Balen; Lamberto Sustris, (elev al lui Tizian)

FILATELIE

și Jan Van Bylert vor constitui subiectele valorilor de 35 și 60 bani, 1,75 și 3 lei.

Tiparul tipăruie (heliogravură) pe hirtie cromo în 4-8 culori.

Formatul: 5 valori: 42 x 54 mm. 1 valoare: 33 x 54 mm.

Mărcile vor fi dantelate. Vor fi puse în circulație, de asemenea 3 plicuri „prima zi a emisiunii” cu o obliterare specială.

POSTA ROMANA

POSTA ROMANA

POSTA ROMANA

VREȚI SĂ FACEȚI CUNOȘTINȚĂ ?

VRINCEANU ANCA IULIANA - 27 ani - filatoare, Comuna Boroaia județul Suceava, (teme diverse).

PLESCAN NICOLAE - 23 ani, rectificator de înaltă precizie, str. 13 Decembrie nr. 96 Brașov (sport, schimb de ilustrate).

GHEORGHE MARIANA - 20 ani - profesoară, comuna Căminarii de Jos, județul Constanța (schimb de ilustrate și fotografii de artiști).

BĂDESCU MANUELA - 24 ani - muncitoare, Str. Zorilor nr. 11 Curtea de Argeș județul Argeș (schimb de vederi și fotografii de artiști).

GHEORGHE TĂNASE - 20 ani - contabil, Șoseaua Alexandriei nr. 157 sectorul 6 București (schimb de ilustrate, filatelie).

MOGOS NICULAE - 24 ani - otelar - Str. Ștefan cel Mare nr. 16 Otetul Rosu, județul Caraș-Severin (teme cinema, ilustrate).

COSTACHE MARIETA - 24 ani, bibliotecară, Str. Ciucas nr. 7 Băicoi, județul Prahova (teme sport, ilustrate).

PENTRU A TRECE TIMPUL...

3,5 la sută din bărbații Franței tri-cotează. Foarte puțin, 40 la sută din finlandezi minuesc cu mare abilitate andreele. Este ade-vărat că aici serile de iarnă sînt mai lungi.

LAPTE COLORAT

Recent în Japonia s-a pus în vânzare lapte praf în diferite culori. Aceasta nu în scop de reclamă, ci pentru că în lapte se pot adăuga diferite substanțe nutritive. Astfel, praful de salată uscată adăugat în lapte îl colorează în verde, praful de portocale - în portocaliu, zahărul pudră - în albăstrui, praful de ouă și miere în galben.

DECEPTIE ARHEOLOGICĂ

Mumia egipteană, considerată ca fiind aceea a prințesei

Moutemhit, fiica faraonului Ramses al II-lea, care chemă din ea de-a XX-a dinastie, și a reginei Makeri, mare preoteasă a zeului Amon, este în realitate aceea a unei maimuțe - susțin doctorii Paul Pontz de la Universitatea din Michigan și Arthur Storey de la Universitatea din Toronto.

Este pentru prima dată cînd egiptologii descoperă un animal într-un mormînt regal.

ESENTA DE... PINE

Mirosul de pine rezultate acen a unei maimuțe care a fost îmbălsămată iar orbitele i-au fost împodobite cu pietre prețioase.

Clark White, un expert american în alimentația dietetică a calculat că un om adult consumă o cantitate de alimente echivalentă cu greutatea sa la fiecare șapte săptămîni, iar greutatea sa în zahăr la fiecare 18 luni.

Femele, mai gurmănde, își echivalează greutatea în zahăr, numai în șase sau șapte luni. „Trebuie să recunoaștem, declară expertul, că femeile vor ca în toate împrejurările să-și păstreze „dulceța”.

lografit la muzeul din Cairo numele reginei Makeri este 1456. tetrahidro-2 acetopyridin. Cercetătorii de la Western Regional Research Laboratory din Departamentul american al agriculturii izolat această substanță au dovedit că degajă aceeași aromă ca și

cotidian ABC cotidian

SATIARA UMOR

AUREL BARANGA

FABULA „MORALEI”

Si ezela, dominisoara Se plimba prin jungla seara. Intinește un leu - „Dudue Ce pantofi și ce mai cuie, Sint dezabuzat și trist Mergem să te fac un twist ?”

Li răspunse atunci gazela Impingindu-l cu umbrela Și roșindu-se sub țard : - „Vrei să-l chem pe leopard ? Dumneata te porți în jungla Parca-ai fi pe bulevard”.

Are rost și vroteleă Să adaug vreo

MORALA ?

METODĂ PEDAGOGICĂ

Exact în urmă cu un an mi-am dus și eu odrasla la școală, în clasa I. Vreo săptămîni, cît copiii au învățat cîntece, poezii, să facă hăstose, a mers, dar la lecția „Au !” totul a luat o altă întorsătură. Diriginta mi-a chemat la școală și mi-a zis : „Copilul dumitale e inteligent, e deștept, e iute la mîntea ca Napoleon la mîntea, dar nu citește corect. În loc să citească „Au !” cu semnul mirării, zice „Au ?” cu semnul întrebării, ceea ce înseamnă, o gravă eroare. Ca să remediez acest cumplit neajuns trebuie să găsim o metodă eficientă de colaborare între școală și părinți”.

De la această discuție în fiecare zi sînt la școală, seara fac lecții cu copilul pînă la 10, fac muncă patriotică la întretinerea florilor din curtea școlii, dar inutil, nu asta e metoda pe care o căutam. Iar sînt chemat de diriginta și iar îmi pune problema așa ca de la om la om : „Ați găsit metoda ?” „Îl ajut pe copil, îl învăț...” „Nu asta e metoda tovarășe, nu e asta. S-o mai căutam”. În ceea ce mă privește am căutat-o și pe la alte școli dar dacă n-am găsit-o. Ce să fac : să elaborez o metodă de colaborare cu diriginta ? De atunci mă cheamă mereu, ba ca să fiu mai

sigur, mă duc de bună voie în fiecare zi și mereu aceeași întrebare : „Ați găsit metoda ?” „O caut tovarășe, o caut ! Ce-ati zice dacă laș lua puțin de urechi ? Ar înțelege cum se citește „Au !” cu semnul mirării ?” „Asta nu e metoda pedagogică. Să mai studiem, să mai căutam ?” „Dar cu o nuieșușă sau o curelușă, ce ziceți, nu ar merge colaborarea ?” „Asta nu e pedagogie, e bătaie”. Știu eu că nu o fi pedagogie, dar cînd eram în clasa I, era. Căutam și eu o găsiam metoda aceea miraculoasă. Dar într-o zi, minune. Dirigintei, care locuiește deasupra apartamentului meu, i s-au stricat robinețele la baie

Fără cuvinte Desen de DORIN DIMITRIU

ANTOLOGIA RĂSULUI

Spicuri din vechi reviste românești de satiră și umor

LA TRIBUNAL

Președintele : Ești acuzat că ai înșelat pe d-l Vasilescu la vânzarea locului d-tale din strada Filantelor și pe deasupra i-ai tras și două palme. Acuzatul : Așa a fost înnoiala d-le președinte.

LA EXAMEN

Profesorul : Cine te-a făcut pe noi toi ? Acuzatul : Se înțelege, ne învoiesem ca pentru prețul plătit să-i dau 10 stînjini și 2 palme; ei bine, te-am dat 10 stînjini de teren și după aceea i-am dat și două palme.

LEVEUL ?

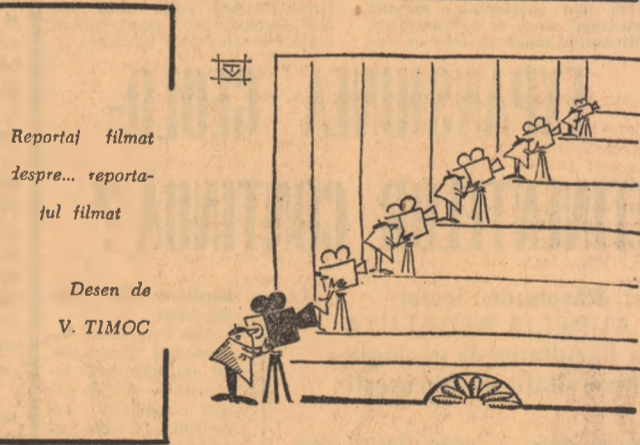
Profesorul : Cine te-a făcut pe tine ? Leveul : Mama. Profesorul : Și tata. Leveul : - Numai mama singură, domnule profesor. Profesorul : ? Leveul : Tata murise înainte cu 6 ani.

VIZITILE DOCTORULUI

Sotia lui Călin a fost bolnavă Călin primește următoarea scoteală la doctor. Vizite.....lei 20 Doctorii, lei 10 Total lei 30 Călin trimite doctorului 10 lei și un bileț. Stimate d-le doctor, Vă trimit aici 10 lei pentru doctorii.

GOGOȘI

Un țărăn lovește copoiul unui arendaș cu sapa și-l omoară. Arendașul îl cheamă la judecată să-l glosească. La înfățișare țărănul se apără zicînd că dobitoacul s-a dat să-l apuce pe jurts de picior. Judecătorul îl întreabă : De ce nu te-ai apărat cu coada săpui ? M-as fi apărat cum zici d-ta dacă s-ar fi dat cîinele să mă muște cu coada și nu cu dîntii. (Din „Sarsalia” - umoristic literar distractiv, București 1913)

Reportaj filmat despre... reportajul filmat Desen de V. TIMOC

În vizită la... Tribunalul Cluj

HAZ DE NECAZ

Ce noroc avem noi umoristii că nu ne citesc și judecătorii... Să știți că ar fi o idee; dacă un cititor face lectura unui material de satiră și umor și nu zîmbește de două ori și jumătate autorul să fie judecat. Ar fi ceva; adică am scapa de umor. Am hotărît să tau un interviu judecătorului Vasile Sabău, un vechi colaborator al ziarului nostru : „Aici la tribunal și ceva de ris ?” „De ris... nu cred, mai repede de plîns”. „E foarte bine

asa e umorul modern. Despre ce să vorbim ?” „Despre oameni cu inimă bună. De plîdă, despre tovarășii din conducerea cooperativei „Deservirea” din Turda”. „Cum, vreți să ridem de oameni cu inimă bună ? Zăi, nu, nu se face. Oricum, despre ce e vorba ?” „Într-o zi vine la sediul cooperativei Iosif K. Omul avea vechime serioasă în „muncă” vreo 12 condamnări. A cerut și a fost pe loc angajat ca tehnician constructor. Toți îi spuneau „antreprenor”.

Si a început omul să „muncească” cît zece. Adică dacă făcea o reparatie unei case zicea că a construit un bloc. Si totul cu acte în regulă. Într-un timp record, a adus avuțului obstesc... un prejudiciu de aproape 50 000 lei”. „Si acum ce face ?” „Își continuă omul „vechimea” în muncă cu încă o condamnare”. „Să discutăm altceva mai plăcut de plîdă, despre prietenie”. „Da. Erau doi prieteni, Alexandru S. și Iosif. Maxim, gestionari la I.C.S. Metalor-

ARGUMENT

M-am născut cu gîndul de a fi drept. O forță misterioasă mă făcea să nu lan în seamă aparențele, să judec adine fire fiecare lucru. Cu el însă, m-am înșelat. Locuim pe aceeași stradă și-l vedeam adesea în halina lui de piele și pălăria pușin

Desene de DORIN DIMITRIU

VASILE BĂRAN

UITUCUL

El, și-a venit timpul să plece la casa de creație. Trebuia să stea acolo cîteva luni și să-încercat valiza cu tot setul de lucruri : haine și pastă de dinți și hirtie, multă hirtie, și cerneală, o sticlă de o litru pe care-a închis-o ermetic și-a mai învill-o și într-o pungă de nylon să nu cumva să se răstoarne, doamne fereste, și să-i păzeze cămășile albe. Din scara s-a întors fiindcă uitase ascuțitoarea (avea o-biceiul să scrie în unele zile cu creionul) și ar fi trebuit să se întoarcă și să plece, eventual, cu un alt tren, poate a doua zi, poate în alta, poate peste două zile, poate peste doi ani sau poate niciodată, chestiunea era foarte complicată și s-a răzgîndit.

dlr : „dă-l dracului de talent ! L-am uitat și, gata !” În vagonul-restaurant s-a buștit de-a binelea. În defilativ - și-a spus - în tot ce vreau să fac talentul e doar unu la sută ! Restul... Trebuie să m-apuce de treabă. De unu la sută fac eu rost, ce dracu’ !” Și s-a dus.

STRECURĂTOAREA

Fetița devenise de nerecunoscut. În nici un chip nu mai voia să bea lapte desi mama ei îl trecea prin două strecurători, una mai rară și alta mai deasă. Își făcu rost și de o strecurătoare dintre cele mai fine prin care de-abia-și făcea loc chiar apă distilată. Dar fetița țipa „uite, nu mi-l strecură bine, uite bobocii de smîntînă, și-am spus că mie nu-mi place smîntînă !”.

Și dădea laptele pisicii fiindcă mama ei nu știa nimic.

Era chiar o nepricepută cum nu s-a mai văzut ! Adică nu știa că fetiței el nu-i mai place laptele, oricît de strecurat ar fi fost el ! În fine, ce s-ascundem, sărmana mamă nu știe că în orele de seară, în șira-l spune că se duce la meditație „fetița” ei bea coniac nestrecurat de-a dreptul cu sticla !

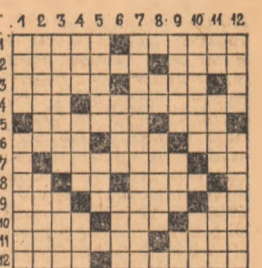
JOCURI • JOCURI SPORT

ORIZONTAL :

1. Stil de înot - Mecd în afara concursului; 2. Conducător de echipă; 3. Escaladează munții; 3. Referitor la orar (fem.); 4. În aviație sau la sah; 4. Pas de barză - Interlocutor sportiv; 5. Farfurii sportive - Gol; 6. Trece peste ștachetă - Lac vulcanic; 7. Pe teren fiecare îl are pe-a său; 7. Scorul e egal - Uno și alta; 8. A câștigat multe concursuri - Pronume - „Sport” pe care îl învață cei mici (near); 9. Aleargă - Atrîna pe pămînt - Volei, la început; 10. Unul peste altul la clădire - Încălzirea băciuan - Repriză; 11. Urmărit la rugbi - Handbal pe apă; 12. La inimă sau în sport - Jucător la S.U.A.

VERTICAL :

1. Poate fi și alb - Miștunea zeului Mercur în sport; 2. Evitată, la scrimă - A tras la poartă; 3. Zidul, în sport - Reuniune

de box; 4. Sport cu armă - Există una și a avantajului - Dispută; 5. Din duminică în duminică, pe terenurile de fotbal - În afara terenului de joc; 6. Lac în U.R.S.S. - Echipă de fotbal spaniolă; 7. Precede concursul (pl.); 8. Vechi notă muzicală - Loc pentru întreceri sportive (pl.); 9. Avînt - E-pocă - Deasupra; 10. Pe întinuri și pe ture (sing.) - Pereche; 11. Suliță... în miniatură - Se repetă... - Pinze în sport; 12. Cunoscută învinzătorului - Sportiv în apă.

IVAN I. ION

GH. NEAGU

COMUNICAT : CU PRIVIRE LA CEA DE-A TREIZECI SI SASEA SEDINTA A COMITETULUI EXECUTIV AL CONSILIULUI DE AJUTOR ECONOMIC RECIPROC

Intre 24-28 septembrie a avut loc la Moscova cea de-a treizeci si sasea sedinta a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. La sedinta au participat: T. Tolov, vicepresedinte al Consiliului de Ministri al Republicii Populare Bulgare, F. Hamouz, vicepresedinte al Guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, G. Weiss, vicepresedinte al Comitetului de Ministri al Republicii Democratice Germane, D. Combojav, vicepresedinte al Consiliului de Ministri al Republicii Populare Mongole, P. Jaroszewicz, vicepresedinte al Consiliului de Ministri al Republicii Populare Polone, E. Dragănescu, vicepresedinte al Consiliului de Ministri al Republicii Socialiste Romania, A. Apro, vicepresedinte al Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Tărănesc Ungar, M. Lesecio, vicepresedinte al Consiliului de Ministri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

In conformitate cu Conventia dintre C.A.E.R. si Guvernul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, la sedinta Comitetului Executiv a participat A. Ciflic, membru al Vicei Executive Federale. Sedinta Comitetului Executiv a fost prezidata de A. Apro, reprezentant al Republicii Populare Ungare, vicepresedinte al Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Tărănesc Ungar. Comitetul Executiv a ascultat informarea Biroului Comitetului Executiv cu privire la stadiul examinării in organele C.A.E.R. a unor probleme ale colaborării economice a țării membre ale Consiliului in diferite ramuri ale economiei lor nationale. Comitetul Executiv a examinat raportul referitor la precizarea calculului orientativ privind balanta de combustibil si energie a țării membre ale C.A.E.R. pe perioada până in anul 1960 si referitor la considerentele preliminare ale acestora in legatura cu dezvoltarea colaborării țării interesate in asigurarea necesarului lor in combustibil si energie electrica si a recomandării înaintate si a recomandat gârnilor interesate sa continue examinarea acestor probleme. Comitetul Executiv a examinat de asemenea, situatia lucrărilor in domeniul standardizării, care se efectuează de organele Consiliului si a considerat oportun ca activitatea de viitor in acest domeniu să fie îndreptată îndeosebi spre elaborarea de recomandări privind produsele celor mai noi domenii ale tehnicii, precum si spre creșterea nivelului tehnic al recomandărilor de standardizare.

PE SCURT

Pe Stadionul Central din Soci s-a desfasurat intalnirea internationala amicala de fotbal dintre selectiunile de juniori ale Romaniei si U.R.S.S. Tinerii fotbalisti sovietici au obtinut victoria cu scorul de 2-1.

La Stockholm, in cadrul competitiei europene de fotbal „Cupa oraselor tigruri” s-au intalnit in finala reprezentatiile Aik Stockholm si Skeid Oslo. Fotbalistii suedezi au obtinut victoria cu scorul de 2-1 (0-1). Cum prima partida se terminase la egalitate 1-1, echipa Aik Stockholm s-a calificat pentru turul doi al competitiei.

IN PRIMA ZI a turneului preliminar de baschet (masculin), care a inceput in orasul mexican Monterrey, selectiunea Spaniei a intrucat cu scorul de 105-69 (48-34) echipa indonezilor. Intr-un alt meci, reprezentativa Poloniei a dispus cu 68-64 (29-41) de formatia Australiei.

Mecul pretendentilor la titlul mondial de baschet, desfasurat la Kiev intre marii maestri sovietici Boris Spasski si Viktor Korcnoi, s-a incheiat odata cu partida a 10-a consecutiv remiza. Boris Spasski, care a lucrat remarcabil in acest meci, îl învinge pe Korcnoi cu 6,5-3,5 puncte, devenind pentru a doua oară salangier al lui Tigran Petrosian, actualul detinator al titlului mondial.

La Madrid s-a disputat returul meciului dintre echipele Real Madrid si Limasol (Cipru), continut pentru „Cupa campionilor europeni” la fotbal. Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 6-0 (3-0).

Invingătorii si în primul loc (scor 6-0), fotbalistii spanioli s-au calificat pentru turul următor al competitiei.

GINDURI ÎNAINTE DE MEXIC

NICOLAE GIJU

Campion european la categoria cocos — detinator a 4 titluri nationale — participat pentru prima oara la Olimpiada, boxul Nicolae Giju riveste în... gloria eternă. Si, după clasa pe care o are, socotim că nu este o speranță desartă. Stiul lui de luptă, care se confundă cu ceea ce, în mod obișnuit, numim creștinism pugilistic, îl împune în rândurile celor mai îndreptățiti pretendenți la „aur”.

Când împlinesc 25 de ani, un sfert din secol, mă voi afla pe unul din ringurile mexicane. Voi putea cu oare să uit acest lucru? E prima dată când particip la jocurile olimpice și am

In memoria generațiilor, se proiectează adeseori cu dimensiuni de legendă figurile nenumăraților eroi ai olimpiadelor începând cu anticul Corebos, primul învingător care a semnat în nișă acută de rustre al întrecerilor olimpice, Filipides și Luis Spyrus, până la descendenții lor moderni Owens, Nurni, Zatoppek, Clay, Brunel, Iolanđa Balaj, Bikla Abebe, Soollander, etc. Fiecare olimpiadă își are eroii ei.

Cine va uca ora pe piscurile întrecerilor din acest an stîrnind în multime furtuni de oasii și declanșînd un entuziasm de nedescris? Desigur, din cupa bucuriei și gloriei consacrarii vestnice vor gusta sportivii care și vor dovedi în cel

auzit că în cartea de aur numele campionilor sînt scrise tot cu litere de aur. Cu toate că știu că în întreceri cîntăresc mult șansa pe care le au asiaticii și pugiliștii de pe continentul african și american la categoriile ușoare, vreau să-mi văd numele înscris în cartea de onoare a Olimpiadelor din Mexic. Boxul românesc are o sfințită tradiție olimpică, căreia de o vreme nu i-am mai făcut onoarea ce îi se cuvine: Linca, Dobrescu Negrea, Dorces și întinșese bătăiești, care să vină la mine. Vă asigur că pumnul lor nu mă va găsi. Voi boxa cum am boxat plîmă acasă. Ca stil, ca rezistență m-am depășit. Vreau să sterg impresia unor escouri. Și cel mai nimerit prilej mi-l conferă Mexicul.

Ah, dacă dorm sau mă plimb, dacă mă antrenez, în orice clipă, mă gândesc și visez la întreceri, la ce o să fac. Să scap de calificări, apoi... Am adversare redutabile, dar ca niciodată, ele îmi sînt prietene, ne-am întîlnit de atîtea ori în concursuri. Am și victorii, am și înfrîngeri în fața lor. Nu pot să, după cum nu știu nici ele, ce surprize ne rezervă Mexicul.

se va clasa cel mai bine acela care are mai multe șanse la scori. Dar chiar dacă nu voi avea „noroc” de sorti bune mă simt puternic, am prins ceva mai bună formă din cariera mea, și nu mă las învinș.

marile examene olimpice, cu 6.56 a ocupat primul loc. S-ar putea ca recidivă și performanța să-l fie destul pentru a medalia din cele trei? Care anume? Rămîne de văzut.

Doresc să ajung cu bini să mă acclimatizez și restul. Restul înseamnă lupta înversunată pentru centimetri, între cîteva concurenți de valori sensibile: cea mai redutabilă e Bertheleim, norvegicianca cu 6.88 noi poloneza Irena Kirsztajn, cu 6.57 m la activ și Rosenthal din R.F.G. cu 6.56. Mă simt într-o formă bună, de mai multă vreme am o anumită constanță în obținerea unor rezultate superioare, așa că drumul spre un loc fruntas, poate chiar spre o medalie, la prima vedere, nu mi se pare așa de abrupt, cu obstacole de netrecut. Mai avem încă timp de pregătire 3 săptămîni chiar acolo, unde va fi și teatrul întrecerilor. Ceea ce nu este puțin. Familiarizarea cu condițiile de concurs, cu pista de tartan, conțazei de asemenea. Este adevărat că apropierea cu fiecare zi de marșe stăruie spre sporește emoțiile. Dar îmi închipui că nici celelalte concurenți nu au un somn prea lin. În orice caz plec cu gîndul să realizez, măcar performanța pe care am realizat-o.

asta a lucrat, la furnale. Pînă am învățat meseria a trecut multă vreme. Am de zile n-am făcut altceva decît să vîntur nisipul, pregătindu-l pentru forme. Uzinele din Vlăhița nu producneau pe timpul acela destul cașne, oale, soabe sau alte piese metalice mici, pentru gospodărie. Azi realizăm cilindre pentru laminatoarele

for. Gall Wenczel lucrează cot la cot cu meșterii bătrîni, bădînd cu mina nisipul în forme. Chiar dacă în turnătorie s-au introdus macarale, instalajii de șabare, etc., formele de turnare tot în mina omului cu rămas. Aici s-a făcut, totuși, mînaștria turnătoriei din Vlăhița. Dacă bați prea tare nisipul — îmi explică Sima Ioan, secretarul comitetului U.T.C. pe uzină — forma care, aici gazele emanate de metal nu au pe unde țese. Dacă nisipul nu e suficient înecat, atunci forma se rupe și metalul înconșcendesc cure.

În ultimul lor drum, piesele turnate, încă fierbinți, trec la prelucrare, cea mai tîndră secție a uzinei. Tîndră, pentru că a fost înființată numai de cîteva ani. De două ori tîndră, pentru că aici lucrează 42 de bădăci aflași în jurul vîrșet adăleșcești. După cum se vede, în profesia meșterilor de la întănoși s-a pro-

FRANCISC BOLLA

Voința de a învinge sau dragostea de victorie se confundă cu dragostea pentru ceea ce aperi sau vrei să cucerești — gloria colorilor patriei pe care o reprezintă. Cu aceste cuvinte își începe mărturisirea „veteranului” de la lupte libere, Francisc Bolla, campion european în 1965, de două ori vicecampion mondial (1965-1967), vicecampion european în 1967, și medallat cu bronz la ediția din '68.

Sînt convins că această Olimpiadă este cea mai grea. Întrecerile se desfasoară în condiții, într-un climat orărcum deosebit. M-am pregătît foarte serios și sînt convins că și alții. Si voi intîlni pe sovieticul Boris Gurevici, bulgarul Gardzev, iranianul Mansur, turcul Gungur și pe ceilalți care participă la categoria mea — 87 de kg. Sigur,

VICORICA VISCOPOLEANU

6.56 m. la lungime. Locul patru în lume. De aici de această înălțime, e plăcut să privești. Uneori e ameitlor. Vicorica este și se păsește. Are destulă experiență. La Tokio, s-a situat a 5-a din lume. Dar pe ea o pîndesc, de mai multă vreme, marile bucurii și satisfacții sportive. Cîte puțin a gustat din ele. Anul trecut, la „Săptămîna preolimpică”, desfasurată acolo unde vor avea loc

marile examene olimpice, cu 6.56 a ocupat primul loc. S-ar putea ca recidivă și performanța să-l fie destul pentru a medalia din cele trei? Care anume? Rămîne de văzut.

Doresc să ajung cu bini să mă acclimatizez și restul. Restul înseamnă lupta înversunată pentru centimetri, între cîteva concurenți de valori sensibile: cea mai redutabilă e Bertheleim, norvegicianca cu 6.88 noi poloneza Irena Kirsztajn, cu 6.57 m la activ și Rosenthal din R.F.G. cu 6.56. Mă simt într-o formă bună, de mai multă vreme am o anumită constanță în obținerea unor rezultate superioare, așa că drumul spre un loc fruntas, poate chiar spre o medalie, la prima vedere, nu mi se pare așa de abrupt, cu obstacole de netrecut. Mai avem încă timp de pregătire 3 săptămîni chiar acolo, unde va fi și teatrul întrecerilor. Ceea ce nu este puțin. Familiarizarea cu condițiile de concurs, cu pista de tartan, conțazei de asemenea. Este adevărat că apropierea cu fiecare zi de marșe stăruie spre sporește emoțiile. Dar îmi închipui că nici celelalte concurenți nu au un somn prea lin. În orice caz plec cu gîndul să realizez, măcar performanța pe care am realizat-o.

Drumul actual al Vlăhiței — protecție a cîmînului — se îndreaptă împetuos spre progresul tehnic, ridicînd la o nouă dimensiune — într-un cadru în care tehnica modernă spune pretutîndunde „prezent” — măiestria profesională moștenită din tîndră în fața de fierarii Vlăhiței. Il primare pe Gall Wenczel, prșlea turnătoriei. La 18 ani și doi este deopotrivă moștenitorul precepțiilor strămoșilor și beneficiar al grîni paritului și a statului pen-

LIA MANOLIU

O carte de vizită impresionantă: ingineria Lia Manoliu detine un record original, învîdat de mulți atleți — participă pentru a cincea oară la Olimpiadă — și se pare că este unicul în istoria atletismului. De la ultimul donă ediții, de la Roma și Tokio, se întoarce cu medalii de bronz. Acum are o formă excelentă, o voință și un moral de fier. Ateastă aceste atribute rezultatul dobîndit la recentele întreceri balcanice care au avut loc la Atena. Aici, discul ei a zburat la 59.22 m urcînd în ierarhia mondială a performanțelor probat pînă la locul 5. Dar la Ciudad de Mexico?

Ah, dacă dorm sau mă plimb, dacă mă antrenez, în orice clipă, mă gândesc și visez la întreceri, la ce o să fac. Să scap de calificări, apoi... Am adversare redutabile, dar ca niciodată, ele îmi sînt prietene, ne-am întîlnit de atîtea ori în concursuri. Am și victorii, am și înfrîngeri în fața lor. Nu pot să, după cum nu știu nici ele, ce surprize ne rezervă Mexicul.

se va clasa cel mai bine acela care are mai multe șanse la scori. Dar chiar dacă nu voi avea „noroc” de sorti bune mă simt puternic, am prins ceva mai bună formă din cariera mea, și nu mă las învinș.

marile examene olimpice, cu 6.56 a ocupat primul loc. S-ar putea ca recidivă și performanța să-l fie destul pentru a medalia din cele trei? Care anume? Rămîne de văzut.

Doresc să ajung cu bini să mă acclimatizez și restul. Restul înseamnă lupta înversunată pentru centimetri, între cîteva concurenți de valori sensibile: cea mai redutabilă e Bertheleim, norvegicianca cu 6.88 noi poloneza Irena Kirsztajn, cu 6.57 m la activ și Rosenthal din R.F.G. cu 6.56. Mă simt într-o formă bună, de mai multă vreme am o anumită constanță în obținerea unor rezultate superioare, așa că drumul spre un loc fruntas, poate chiar spre o medalie, la prima vedere, nu mi se pare așa de abrupt, cu obstacole de netrecut. Mai avem încă timp de pregătire 3 săptămîni chiar acolo, unde va fi și teatrul întrecerilor. Ceea ce nu este puțin. Familiarizarea cu condițiile de concurs, cu pista de tartan, conțazei de asemenea. Este adevărat că apropierea cu fiecare zi de marșe stăruie spre sporește emoțiile. Dar îmi închipui că nici celelalte concurenți nu au un somn prea lin. În orice caz plec cu gîndul să realizez, măcar performanța pe care am realizat-o.

asta a lucrat, la furnale. Pînă am învățat meseria a trecut multă vreme. Am de zile n-am făcut altceva decît să vîntur nisipul, pregătindu-l pentru forme. Uzinele din Vlăhița nu producneau pe timpul acela destul cașne, oale, soabe sau alte piese metalice mici, pentru gospodărie. Azi realizăm cilindre pentru laminatoarele

for. Gall Wenczel lucrează cot la cot cu meșterii bătrîni, bădînd cu mina nisipul în forme. Chiar dacă în turnătorie s-au introdus macarale, instalajii de șabare, etc., formele de turnare tot în mina omului cu rămas. Aici s-a făcut, totuși, mînaștria turnătoriei din Vlăhița. Dacă bați prea tare nisipul — îmi explică Sima Ioan, secretarul comitetului U.T.C. pe uzină — forma care, aici gazele emanate de metal nu au pe unde țese. Dacă nisipul nu e suficient înecat, atunci forma se rupe și metalul înconșcendesc cure.

În ultimul lor drum, piesele turnate, încă fierbinți, trec la prelucrare, cea mai tîndră secție a uzinei. Tîndră, pentru că a fost înființată numai de cîteva ani. De două ori tîndră, pentru că aici lucrează 42 de bădăci aflași în jurul vîrșet adăleșcești. După cum se vede, în profesia meșterilor de la întănoși s-a pro-

SCURTE DIALOGURI CU 6 OLIMPICI ROMÂNI

AUREL VERNESCU

Cirnaicul de la „caiaei amiral”, studentul Aurel Vernescu, e ocupat cu formalitățile de vînt. Așteptăm pe prieten, un răgaz potrivit pentru „a-1 ataca”. În calitate de căpitan al echipei noastre de calac-canoe, va avea desigur de spus ceva. Intre timp reflectez la un lucru: între concurenții noștri la această disciplină — poate dintre cele mai grele cu puțină — se numără mulți campioni mondiali și europeni (22 de medalii la „mondiale” și 48 la „europene”) dar nici un... campion olimpic. Parcă-i un fapt, după Leon Rotman, la Melbourne, noi, destotată lumea ne socotete imbatabili la sportul ce-și are arena pe lacul lacurilor, n-am mai eucerit nici o medalie olimpică. Va fi Damocles. Toată lumea ne știe puternici și de aceea toată lumea se pregătește să ne învingă. Dar vom face tot ce-i posibil să ne menținem și la întrecerile Olimpiadelor din Mexic poziția de lideri. În multe probe, pe care o avem.

Antrenorul emerit Radu Hutnan, un adevărat enciclopedist, în materie, a făcut completarea de rigoare:

Cel puțin în trei probe: calac de 2, 1000 m (Varnescu, Scioldnic), canoe de 2 (Covellio și tinărul debutant Fatachin) și calac de 4, unde concurează 5 pentru 4 locuri — Turcas, Ivanov Dimitrie și Haralambie, Covallio, Calenie — mergem la titlul suprem. Acum ori nici-odată!

Anchetă realizată de VASILE CĂBULEA

INFORMATII

Vineri după-amiază s-a întors de la Moscova delegația guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Elij Dragănescu, vicepresedinte al Consiliului de Ministri, care a luat parte la lucrările celei de-a 36-a ședințe a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

SOSIREAIN CAPITALA A MARȘALULUI I. I. IAKUBOVSKI

Vineri a sosit la neureștii marșalului Uniunii Sovietice I. I. Iakubovski, comandantul suprem al Forțelor armate urale ale stateelor participante la Titulul de la Vargjovia.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, marșalul Iakubovski a fost întâmpinat de colonel Ion I. Ciflic, șeful forțelor armate, generalul Ion Gheorghe, prim adjunct al ministrului forțelor armate și șeful Marelui Stat Major, general locotenent Vasile

Ionel, adjunct al ministrului forțelor armate. A fost de față A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

La sediul Asociației de drept internațional și relații internaționale din Capitală, a avut loc, vineri după-amiază, o ședință de comunicare a secției de istorie a relațiilor internaționale și a diplomației românești, în cadrul căreia dr. Dinu C. Giurescu a prezentat comunicarea cu tema „Diplomația română și pactul celor patru puteri (1933)”. Comunicarea a fost urmărită cu viu interes de cîteze asistenta.

Vineri dimineața au început în Capitală lucrările celei de a doua Conferințe naționale de radiologie, organizată de Uniunea Societăților de Științe Medicale. La lucrări participă academicieni, profesori universitari, cercetători științifici și cadre medicale din întreaga țară, precum și specialiști de peste hotare.

ACASA LA LIDERUL DE SAPTAMINA ACEASTA

Un se miră de apărarea în linie a Universității Cluj, acuză conducerea echipei de lipsă de realism dar publicul rămîne impresionat: publicul nu este interesat de calcule meșchine privind clasamentul, punctele, ct de fotbal. Afirmația aceasta o poate susține orice jucător al Universității cu convingerea fermă că reșele sportului merită dăruire, sacrificiu. I-am vizitat mieșterii după meci pe stadion în „Laboratorul întîm”, locul unde antrenorul principal C. Teșcă a recordat de Nicolae Șobozliu și își transmitea ideile unui grup de puștani entuziaști, unii de abia njuși pe băncițe facultății, alții fiind încă liceeni. „Laboratorul întîm”, este vestiarul în care o colț este mobilat cu două mese pentru masaj, iar pe perete este dispusă instalația de oxigen, construită pur și simplu din... spirit gospodăresc. Mîntuitorul dar utilul bazin al băii cu aburi se află în aștia învecinată.

Priveam figurile de copii (excepție fac doar Ringheanu, Solomon și Neșu, care era absent, el își făcuse antrenamentul înainte din pricina unei prelegeri de la care nu putea lipsi) înșerate pe cele patru laturi ale vestiarului. Se analiza meciul cu F.C. Argeș. Oprea (Mălai, după cum îl supranumesc suporterii,

posesorii celor două-trei strene și ai clopotelor), nu zîmbește de loc, Ringheanu prîbește profesional conștuzia de la pictorul lui Musteța (eliminat gratuit duminică de pe teren) pe care Dobrin l-a călcat cu „arță” intenționat în prima repriză. Crețu, roșește ca un adolescent la prima declarație de dragoste, cînd este felicitat pentru că l-a neutralizat impecabil pe Dobrin. Anca se află încă sub emoțiile dublului debut survenit aproape la aceeași dată. Cînd mai avea un examen la filologie (a intrat cu nota 10), a fost supus unei verifiării și a fost admis în lotul Universității. O echipă de elevi și studenți, media de vîrstă este de 22 de ani, nume auzite doar de cîtepa duminică, care dau goluri, iubesc fotbalul, se dăruiesc acestui sport pentru care sacrifică distracțiile, serile la restaurant cu soțiile sau cu prietenii, muncesc enorm, se supun unui program de antrenament spartan. Și în afară de aceasta învătă. Pîndcă nici unul din ei nu-i neglijează pregătirea profesională. Au acceptat programul impus de neîndurătorul Teșcă. Au acceptat și acceptă chiar dacă asta înseamnă că nici după meci, duminică nu poș merge la o bere, ei trebuie să stai în „rînd” și să faci diuș, apoi masaj, să te relaxezi științific, să te culci, chiar foimlist fiind, sau chiar dacă vine mama să te ia acasă, în cămînul de pe strada Măloșas. Luni după deșun, urmează o oră de antrenament ușor (gimnastică de obicei), pentru reventire, apoi diuș, masaj, aburi. Abia pe urmă ai liber dar numai pînă marți la antrenamentul complex fizic, tehnic și tactic de 90 de minute. Urmează o altă serie de antrenamente de intensități diferite, în total 12-14 ore de antrenament pe săptămîna. Apoi înaintea meciului cu 1-2 zile sînt acele întîlniri cu medicul psihiatru, antrenamentul psihotenic, autogen, o treabă serioasă, practică la toate echipele care vor să facă într-adevăr ceva. Apoi doctorul Pop cu regimul lui alimentar „infernal” cu proteinele lui ușor asimilabile, cu morcovii cruzi, cu carnea de vacă fiartă, cu antrenamentul obligatoriu, începînd de miercuri pînă duminică, cînd ești scos la plimbare în pădurea Hoia, și trebuie să fii vesel, să arunci, vorba antrenorului, cu nervii după fructe sălbatice. 1001 de privațiuni. Iată ce înseamnă a-l accepta pe Teșcă. Și totuși, mărturisesc cu sinceritate, pentru ei nu există antrenor mai bun. Fiindcă, el i-a scos din anonimat, le-a dăruit încredere, i-a făcut culețozorii și îi învătă fotbal.

IOAN RUSU

P.S.: Presupuneri strecurate în unele articole încearcă să umbrească (s-a mai întîmpilat) relațiile antrenorului Teșcă cu elevii, cu echipa sa. Printre altele, se acreditează ideea unei absențe de durată — o lună — de la pregătirea echipei. Cum s-ar spune, Teșcă, departe de fotbal. Imposibil! „Dacă o să înnebunesc cîndva, ne declara el, asta de la fotbal mi se trage...” Așa că...

ORA DE FOC A VLĂHIȚEI

metalului din minereu sau al pulușului este, poate, cel mai vechi procedeu european de fabricat fier. Minerul este încălzit în prezența urului cu mangal de hocsă (lemn ars înăbușit — același mangal cu care, pe timpuri buculele încălzeau fierul de călcat). Natura combustibilului nu permite, însă, construcția unor

loara, elasticitatea și caldătatea generale ale oțelului poate fi prelucrată imediat după gâră. Deci, dacă cele două furnale ale Vlăhiței dau o gâră la fiecare patru ore, iar la fiecare gâră normale tehnice prevăd o producție de 5,5 tone, înseamnă că, în 24 de ore, avem 44 tone fontă FX 1234567. Într-adevăr, așa ar fi

dacă ne-am oprit numai la logica cifrelor, dacă ț-am scotea din socoteală pe meșterii Vlăhiței cu precizarea lor moștenită din tîndră în flu, cu pasunile lor creatoare, cu dorința de a traduce în viață comandamentele înaintării noastre economice. Căci producția zilnică, care, de regulă la 80 tone fontă, urcă la drumul prelucrării în turnătorie condusă de meșterul Crăinic Nicolae.

Drumul spre DRUMUL SPRE MOTOARELE ELECTRICE „Cînd am început eu să muncesc în turnătorie — mi se destîmne Cîog Mihai — prin 1933, nu erau nici instalații mecanice, nici macarale. Totul se făcea manual. Ii duceam tatalui de mincare, apoi, pe la 12 ani, am început să lucrez și eu. Bunicii mei în uzina

